# CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU DIN ANUL 2025

## *Praznicul Naşterii Domnului*

*Domnul binecuvintează naşterea din nou a lumii. România, pământul facerii omului de la început. Schimbarea sărbătorilor acum o sută de ani. Domnul grăieşte cu România despre alegerea noului cârmuitor. Demascarea făţărniciei celui ce voieşte scaunul ţării.*

Binecuvântată pe pământ este această zi de praznic sfânt! E ziua Mea de naştere an de an de două mii de ani şi mai bine. Mă trimite Tatăl pe pământ cuvânt acum, la sfârşit de timp, ca să binecuvintez iarăşi începutul cel de la sfârşit, naşterea din nou a lumii, vestită de Mine acum două mii de ani că va veni şi că voi veni şi Eu de lângă Tatăl ca să împlinesc această Scriptură aşteptată de şapte mii de ani să vină şi să aşeze iarăşi la locul ei cel dintâi facerea toată, căci ea a fost clătinată de pe făgaşul ei după ce omul s-a încumetat să se aşeze mai mare ca Dumnezeu între pământ şi cer.

Sunt Domnul Iisus Hristos, aşa cum M-am aşezat sub acest nume când am venit pe pământ Prunc născut din mamă Fecioară ca să aşez la locul ei cel dintâi împărăţia lui Dumnezeu prin venirea Mea cu ea.

Sunt Cuvântul lui Dumnezeu, aşa cum vin acum din cer cuvânt pe pământ sub acest nume după două mii de ani de la naşterea Mea între oameni în mijlocul poporului Israel, poporul care M-a scos de la el ca pe un răufăcător al legilor lui Dumnezeu, iar acum vin cuvânt în noua Mea ţară şi Mă împart din ea peste pământ, peste regi şi peste popoare, peste încercări şi tulburări, peste cei credincioşi lui Dumnezeu şi peste vrăjmaşi, şi am cetate de poposire a glasului Meu aşezat în cartea sa în zilele acestea pe plaiul tău, ţara Mea de azi, România Mea cea de la început, pământul din care am luat în mâini ţărână şi l-am plămădit pe om şi am suflat peste el şi s-a făcut omul fiinţă vie ca s-o aşez înaintea Mea împărăţie a Mea şi să Mă bucur de facerea mâinilor Mele, dar această făptură a ieşit de sub stăpânirea Mea şi şi-a făcut voia sa, o, şi de atunci umblu pe urma sa cu suspin îndurerat, umblu de şapte mii de ani, că s-a născut în el vrăjmaşul Meu şi-Mi este omul vrăjmaş de atunci şi până azi şi nu pot să Mă folosesc de facerea Mea şi dau şi tot dau să repar intrarea Mea în această împărăţie şi să aşez la loc dragostea Mea pentru om, pentru cel zidit de Dumnezeu ca să-Mi fie locaş şi dragoste şi râu de dragoste între cer şi pământ.

E sărbătoare dulce în cer pentru cei de pe pământ, căci pe pământ e praznic de naştere a Mea an de an, din ziua în care M-am născut Prunc şi până azi. Minţile celor de pe pământ s-au încumetat să mute această zi de praznic şi s-o lase în urmă şi să n-o mai primească pe masă când ea vine la locul ei din calendar an de an, şi sunt de atunci o sută de ani. Eu însă spun celor de pe pământ că au greşit ca potrivnici ce sunt, şi că se luptă împotriva lui Hristos prin tot ceea ce fac şi spun după mintea şi alegerea lor, dar Eu sunt şi rămân neclintit, căci după învierea Mea din răstignire acum două mii de ani M-am îmbrăcat întru putere multă căci Mi-a dat Tatăl biruinţa întreagă şi am spus atunci: *«Datu-Mi-s-a toată puterea în cer şi pe pământ»*, o, şi de atunci lucrez mult şi mereu, dar sunt numai cu cei ce Mă urmează, iar ceilalţi Îmi sunt potrivnici, că aşa aleg să facă.

E sărbătoare de naştere a Mea, e ziua Mea şi a ta, ţara Mea de azi. Te-am primit de la Tatăl ca dar de preţ la naşterea Mea pe pământ şi te-au scris atunci îngerii la naşterea Mea ca să fim de o seamă tot timpul apoi, o, şi nu ştiu cei de pe pământ, nu ştiu, n-au ştiut şi nu ştiu această taină a Mea şi a ta, şi pe care ţi-o dăruiesc Eu mereu odată cu praznicul naşterii Mele pe pământ an de an, iar acum stau cu masă de cuvânt de şaptezeci de ani pe vatra ta şi-Mi spune Tatăl să te descopăr şi să te ştie a Mea cei de pe pământ. Dă-Mi mâna să te ridic la vrednicia ta cea de la Tatăl şi de la Fiul şi de la Duhul Sfânt! O, dă-Mi mâna şi hai cu pasul spre masa Mea şi a ta în mijlocul tău, şi apoi peste margini, căci povestea Mea cu tine este frumoasă în Scripturi şi se descoperă prin împlinirea ei acum.

Te cuprind cu dulce cuvânt în zi de praznic de naştere a Mea şi a ta, căci Tatăl te-a plămădit în ziua aceea sămânţă nouă şi te-a scris în cer plămadă sfântă, ca să fii apoi la sfârşit Ierusalimul cel nou, despre care au vestit proorocii Scripturii şi sfinţii şi apostolii şi toţi cei care au avut împărţit de la Dumnezeu să ştie şi să vestească taina ta şi a Mea, o, ţara Mea de la sfârşit de timp. Te cuprind în cuvânt, că am de grăit peste tine cuvânt scris în ziua aceasta ca să-l pot împlini după înfiinţarea lui în cartea Mea deschisă ca să Mă primească pe meleagul tău încă din anul 1955, de când Mi-am întocmit coborârea Mea la tine, ţara Mea cea de la început când am stat pe pământul tău şi am zidit pe el omul şi l-am făcut apoi fiinţă vie, după chipul şi asemănarea Mea.

O, ţara Mea dulce, se distrează ca Irod odinioară, se distrează sub dansul Salomeei toţi cei care s-au suit la cârmă şi-ţi ţin în mâinile lor soarta. O, nu te supăra că n-ai peste tine cârmuitori cuminţi şi curaţi, nu te supăra pe ei. Toţi cei care caută măriri sunt la fel, iar tu să nu crezi că ar putea fi cineva altfel decât cei ce te stăpânesc acum şi să vină ei să schimbe soarta ta spre mai bine. O, nu se pot sui la cârmă cei buni pentru tine, căci cei care ar fi mai buni, aceia nu sunt lăsaţi să ajungă sus pentru veghe apoi. Tu însă ia ca de la Dumnezeu pe cei care te cârmuiesc, căci toate sunt ştiute şi îngăduite, dar cu Mine au fost şi sunt mari numai cei care Mă au de Păstor al lor tot timpul, iar ceilalţi trag cu Irod, cu Caiafa, cu făţarnicii de jos şi de sus, după trepte şi fiecare cu ai lui, Eu cu ai Mei, şi Irod cu ai săi şi cu dansul Salomeei, căci aşa

merită poporul care nu trage cu Dumnezeu și cu viață de sus pe pământ.

O, nu ți-am grăit până acum cu atâta drag și dor așa cum îți grăiesc acum de deasupra ta, neam român, ca să-ți dau de la Mine și să ai și să știi și să poți și să mergi, căci chiar dacă nu afli sau nu te oprești să crezi venirea Mea în cuvânt deasupra ta, o, e mare lucru să pot Eu grăi peste tine cuvântul Meu, și totul se împlinește apoi după voia Mea și după meritul tău, bun sau rău. Așadar, în zi de praznic de naștere a Mea, ascultați, români, ascultați de la Dumnezeu, fii români! La facerea lumii am stat pe acest petec de pământ ieșit din ape cu vârful în sus, iar vârful este pământul din care am luat cu mâna și l-am zidit pe om, și de atunci acest pământ s-a numit începutul pământului, și tot cu acest pământ încep nașterea din nou a lumii și grăiesc de deasupra pentru împlinirea aceasta.

Am lucrare dată de Tatăl s-o așez pe acest meleag binecuvântat odată cu începutul cel dintâi. De aceea ascultați cuvântul Meu, căci stați în cumpănă acum și dați să greșiți cu greșeală primejdioasă și să vă faceți singuri un mare rău, și nu sunt în vremea aceasta cei care în mijlocul vostru să bage mâna în foc ca să vă poată salva, iar tu, neam român, ai deschisă prăpastie mare sub picioarele tale fără să știi și să te ferești de cădere. Vine ziua să mergi iar și iar să alegi la cârma de sus un om pentru tine, iar tu dai să greșești acum fără de știință, căci iată, privesc de sus și-ți văd rătăcirea minții, după ce ai căzut sub privirea spre tine a omului minciunii, care te-a tot fermecat de o vreme și-ți tot încântă mintea că el este de la Dumnezeu. Iată-l, nu se lasă încă, se vrea sus de tot, ține morțiș să te prindă de partea lui, dar mintea lui nu este curată pentru tine, și cu atât mai mult inima.

O, fii români, cel ce se vrea mare cu orice preț, unul ca acela este mânat de duhul îngâmfării, se crede în stare, se vrea cu orice preț deasupra, se dă trimisul lui Dumnezeu și grăiește cu limbă de miel, dar Eu am spus și iarăși spun: Iisus Hristos nu candidează pe pământ și nu trebuie folosit de cel care se folosește de Dumnezeu ca să fie crezut drept și bun.

De aceea ascultați, români: Nu este pentru voi acest om ascuns sub cuvintele de dădăceală în care v-a cuprins pe voi, pe mulți dintre voi. Nu este el trimisul lui Dumnezeu cum dați să credeți și cum dau să vă îndrume până și slujitorii de biserică, bieții de ei. Cel ce vă dădăcește pe voi este trimisul, dar trimisul celor ce îl trimit ca să se așeze mare peste neamul român. O, este înșelător, folosește minciuna, ascunderea, credințe rătăcite și rătăcitoare, chiar dacă se dă creștin adevărat. Nu este adevărat acesta. O, cum de nu vedeți, cum de nu auziți, cum de nu simțiți că e condus din umbră și că minte și că vă amenință acum, când a fost dat înapoi de mâna Mea cea tare, nu de om, când el dă să se creadă aceasta?

O, neam român, o, fii români, v-ați lăsat prea mult amețiți de gura acestui om viclean și plin de dor de mărire peste voi. A ieșit ca din pământ, necunoscut pe cine servește, de unde vine, neștiut nici măcar de cei printre care s-a tot strecurat să stea și să capete funcții mari și mici, căci acest om își tot caută locuri înalte.

O, ce vei face, neam român, dacă vei cădea sub povară și vei așeza deasupra ta acest om fără să știi ce vrei și ce faci, și făcând ce vrea el să faci, și apoi să faci ce vrea el cu tine? Vin Eu și-ți spun acum știre din cer, vedere din cer, veghe cerească pentru tine, fiu român. Vei suspina fără de întoarcere dacă te vei îndărătnici să nu vrei să te adăpostești de momeala aceasta, de duhul acesta viclean, care stă peste neamul român de o bună bucată de vreme. Nu ai nimic în mâini ca să te aperi. Nu poți să te aperi decât cu înțelepciunea pe care o vei căpăta dacă te vei apleca să cunoști bine ce va trebui să faci când vei merge să-ți dai consimțământul pentru omul care va fi să se suie pe scaunul cel dintâi al acestui neam. Arma ta de apărare este votul de care ai parte ca să-l folosești, dar vai ție dacă nu vei cerceta, dacă nu vei lua de la cei înțelepți ai acestui neam, nu de la cei cu politica cea din toate timpurile, cea mai urâtă treaptă între oameni, dar fără de care nu se poate să meargă un popor, numai că toți cei din această clasă sunt cei care se vor mari peste oameni și îmbogățiți peste noapte, iar altfel de oameni nu pot pătrunde printre aceștia, că sunt scoși pe margini sau scoși de pe pământ ca în toate timpurile! Așadar, nu pune degetul fără să socotești bine, ca nu cumva să-ți iscălești jug peste grumaji, ca nu cumva să suspini apoi, așa cum faci acum din pricina celor aleși de tine, dar batjocoriți acum tot de tine cu cuvinte urâte, o, și scris este în Scripturi că pe mai-marele tău să nu-l vorbești de rău, și iată, trebuie să înveți să nu faci acest păcat, căci te privesc popoarele că faci aceasta, după ce îți pui votul pentru cei pe care apoi îi numești nevrednici, și iată, nu este frumoasă această purtare și plângere a ta, căci tu ești nemulțumit, și găsești vinovați pentru aceasta.

În trupul tău, neam român, s-a înmulțit acum numărul celor ce-și strică mintea și-și pierd veghea care trebuie s-o aibă cei care merg să-și aleagă conducătorul. Acest război nu se vede, dar se vede stricăciunea rămasă peste cei ce stau cu ochii numai la fereastra care minte zi și noapte prin slujitorii minciunii îmbrăcate încântător ca să atragă la înnebunire pe mulți, o, și toți stau în acest foc mistuitor de suflete și de minte.

Vin și te vestesc, popor român, că nu este bun pentru tine acesta care atâta se agață ca să ajungă sus la cârmă pentru tine. Nu este trimisul lui Dumnezeu cum dai să spui, și este trimisul celor ce au la îndemână lucrarea duhului minciunii și a deșertăciunii. Așadar, deschide bine mintea ta și caută spre cei care au inima curată și arătată cum este, și nu fi neatent când mergi să-ți arăți alegerea ta, dar ferește-te de greșeală, că iată, poți greși acum și poți cădea în prăpastie, dar vino să te povățuiesc ca să știi să te ferești de omul viclean, că nu omul, ci Eu, Domnul, i-am pus piedică să nu se urce la tron, căci Eu te veghez și te iubesc, popor român, dar ia de la Duhul Sfânt pentru pașii tăi, căci vai ție dacă vei greși acum iar și iar! Privește la privirea lui aspră, privește la încurcătura limbii lui, deschide ochii și privește, fiu român, și lasă-te spre înțelepciune, căci Eu, Domnul, te trezesc și îți spun aceasta.

V-am cuprins în cuvânt în zi de praznic de naștere, fii români. Lăsați-vă spre vindecare de otrava acestui om fățarnic. Nu luați de pe drum ca să știți cum să faceți pasul. Vă trimit vindecare de orbirea în care v-a îmbrăcat cel ce vă tot dădăcește ca să-l alegeți mare peste voi. Aud pe mulți că nu înțeleg cuvântul Meu și ce este să înțeleagă din el. Iată, am spus acum. Acest bărbat este vrăjmaș, și nicidecum salvator, ci este o primejdie peste neamul român, neamul Meu cel de la sfârșit de timp.

Nu este bine să știe popoarele că neamul român nu are încă așezat conducător peste el, iar acest om tulbură apele încă, căci este un om primejdios. Așadar, căutați cât mai degrabă să dați curs așezării la cârmă a mai-marelui poporului român, voi, cei care trebuie să lucrați aceasta fuguța, fiilor, iar Eu, Domnul, voi veghea lucrul vostru și voi lucra cu îngerii Mei și cu sfinții acestui neam, căci azi nu mai aveți un Mircea, un Ștefan, un Mihai, nu mai aveți. Azi sunteți voi, și trebuie să apărați țara de duhul vicleniei omului mincinos, și

să nu vă mai încântați și să nu vă mai mințiți unii pe alții și să nu mai amețiți dacă stați pe scaunele țării. Trebuie să fiți mai altfel decât până acum, că iată, nu e bine peste țară, se stă la pândă din părți să ajungă țara îngenuncheată, nu, și aveți grijă să nu greșiți acum, ca să pot apoi să Mă scutur cu o binecuvântare nouă peste neamul român pentru slava Mea din mijlocul lui, și pe care popoarele toate o vor vedea de departe și se vor apleca, precum este scris despre soarta cea măreață a acestui neam la sfârșit de timp.

Acum Mă voi așeza la sfat cu poporul cuvântului Meu și voi petrece cu cuvântul în mijlocul lui vreme de trei zile sfinte, zile de naștere, zile dulci, popor cu Păstor, căci vai celor nepăstoriți de Dumnezeu!

Umplu de binecuvântare de naștere masa Mea în mijlocul celor ce Mă primesc cuvânt pe pământ și Mă împart apoi peste tot. Mă așez cu sfinții și cu îngerii. Am lângă Mine pe mama Mea Fecioara și am acum pe martorii de atunci, pe vestitorii nașterii Fiului lui Dumnezeu.

Petrecem clipe sfinte, fii ai cuvântului Meu. Pace vouă! M-am arătat cu voi peste pământ cu praznic de naștere a Mea și cu mângâiere peste mulți, fiilor. Am grăit în ziua aceasta neamului român și l-am vestit pentru veghe împotriva celor care îi stau împotrivă din umbră prin duhul viclean cu față de creștin. Voi însă știți de la Mine durerea pe care o port proaspătă în zilele acestea pentru soarta neamului român și vă îndemn să stați lângă Mine. Primiți-Mă ca să grăiesc și să ocrotesc de cădere acest neam, că vine vremea să-și aleagă conducătorul și să-l știe apoi popoarele, fiilor, iar cel care va fi să ia acest scaun și să stea cu veghe pe el pentru neam, acela să aducă cinste neamului român.

Și acum Mă întorc la voi cu zile de praznic de naștere, căci azi primim colindători, că e zi de colinde de naștere și sunt cu voi zile din zilele cerului, sunt zilele Domnului cu voi pe pământ, o, fiilor. Amin, amin, amin.

*25 decembrie 2024/7 ianuarie 2025*

## *Soborul Maicii Domnului*

*Venirea Domnului cuvânt este scrisă în Scripturi. Omul devine fiară prin arma ucigătoare de suflet. Iubirea îl vindecă pe om de păcat. Fericiți cei ce au mijlocitori în cer din neamul lor!*

Cartea Mea din zilele acestea stă deschisă ca să-Mi așez în ea cuvântul și să meargă el peste pământ împlinindu-se și slăvindu-Mi venirea, o, și am martori ai venirii Mele pe cei ce-Mi deschid când glasul Meu grăiește de deasupra cetății cuvântului Meu ca să se facă faptă tot ce Eu grăiesc, tot ce aduc, tot ce așez la lucru, ca să fie văzute apoi împlinirile și să se înmulțească dragostea și dorul după Mine din partea celor cărora Eu, Domnul, le fac prilej să se întâlnească în zilele acestea cu Dumnezeu Cuvântul, cu venirea Mea cuvânt pe pământ.

Îmi fac mereu cu cuvântul intrare slăvită și Mă așez apoi la masă în cetate și sunt întâmpinat de fiii cetății, iar în ziua aceasta stau la masă împreună cu martorii nașterii Mele de acum două mii de ani, mama Mea Fecioara, tata Iosif și copilul lui, păstorașii care au coborât să Mă vadă după ce îngerii li s-au arătat ca să-i pună pe cale spre ieslea care M-a primit ca să Mă nasc, și apoi magii după lunga lor călătorie spre Pruncul Împărat, dăruindu-I daruri de mare preț, și iată ce frumos tablou ceresc pregătit de Tatăl Savaot în vremea aceea, Tatăl ceresc, și aceasta este ziua amintită astăzi, și pe care Eu, Domnul, Pruncuțul de atunci, o împodobesc frumos, înfășurând-o în glasul cuvântului Meu, căci în vremea aceasta a Mea am nume mare pe pământ, după cum Îmi este lucrarea cu care Tatăl Mă trimite pe pământ cu numele Meu cel nou, *Cuvântul lui Dumnezeu*, nume scris în Scripturi pentru Mine, iar cine nu înțelege, unul ca acela să deschidă Scripturile să citească în ele taina aceasta mare, venirea Mea cu sfinții în zeci de mii, și numele Meu cel nou.

Îmi deslușesc taina și lucrarea ei, venirea Mea cea din vremea aceasta. Nu se putea să nu se împlinească această Scriptură, o, nu se putea. Dau sarcină și lucrare de lucrat martorilor Mei așezați între Mine și cei ce-Mi aud cuvântul cu care străbat lumea în lung și în lat, și le spun lor în ziua aceasta să deslușească adevărul venirii Mele cuvânt pe pământ, să deschidă Scripturile cele pentru sfârșit de timp și să Mă așeze în mințile și în inimile celor cărora Eu, Domnul, Mă descopăr cuvântând și mergând peste pământ, căci trebuie dovedit adevărul că Eu vin pe pământ cuvânt, și că trebuie așezare a Mea apoi în viața lor, în pașii lor, în iubirea lor, căci iubirea de Dumnezeu nu poate ea pe jumătate, și de aceea să învețe cei ce-și apropie iubirea și să spună apoi: Pot totul în Hristos.

O, pace vouă, fii ai cetății cuvântului Meu! Voi sunteți cuvântul Meu cel împlinit, fiilor. Spun aceasta ca model pentru cei cărora Eu le încerc acum iubirea și le-o cântăresc apoi ca să le pot spune puterea iubirii, iubirea care vindecă omul de păcat ca să fie ea întreagă pentru Mine, iar Eu întreg prin iubirea lor, pe care dau să Mi-o dăruiască și să-și lucreze cu ea veșnicia cu care Eu vin acum ca s-o așez pe pământ peste oameni, peste cei care se nasc de sus și se fac după chipul și asemănarea Mea, frați cu cetățenie cerească, frați ai Mei, copii ai Tatălui, născuți în vremea aceasta între oameni prin cuvântul lui Dumnezeu pentru masă cerească, și așezați apoi la masă cu sfinții cu care Eu vin acum în taină mare pe pământ ca să-Mi pregătesc arătarea cea slăvită, descoperirea cea așteptată de șapte mii de ani de toți strămoșii, începând de la Adam și până azi și până mâine, fericiții cei mulți și mari la Dumnezeu dacă au lucrat ei în ogorul ceresc pe pământ, și iată, iată veste dulce pentru cei în trup, căci fericiți sunt ei de către cei din cer dacă au la Dumnezeu pe cineva care n-a apucat această vreme care mușcă din om ca să-l omoare pic cu pic, ca să-l ia din fața Mea cu totul și să-l strice, căci așa este de nebună această vreme acum, dar ferice de ei dacă au la Dumnezeu pe cineva plecat din timp ca să aibă mijlocitori acum pentru ei!

Omul devine fiară, fier ruginit, unealtă diavolească lucrată de această vreme rea, o, și nu poate diavolul să lupte mai biruitor împotriva omului ca și cu această armă înfierată și scoasă deasupra, *(telefonul, calculatorul, n.r.)* și cu care omul se ucide pe sine singur, fără să mai aibă alt vrăjmaș al vieții lui, căci momelile sunt acoperite sub facerea de bine pentru om, dar sunt arme ascunse și bine camuflate ca să nu știe omul că el devine fiară pentru sine și-și năruie tot ajutorul cel din partea lui Dumnezeu, o, și de aceea spun acest mare adevăr, că fericiți sunt cei care acum sunt trecuți la Dumnezeu și stau luptători pentru cei de pe pământ care nu mai au puteri pentru ei în fața acestei vremi nimicitoare și nemiloase cu făptura lui Dumnezeu, dar și cu facerea toată, o, și de aceea vin Eu cuvânt pe pământ, vin cu facerea din nou a lumii și vin cu cei care au venit de pe pământ, și care nu mai pot fi biruiți de niciun vrăjmaș, și vin ei în față cu Mine, cu Mielul lui Dumnezeu, căci scris este despre venirea Mea că oștiri din cer vin după Mine la cei de pe pământ ca să biruiască pentru ei, și apoi sărbătoarea cea veșnică, Sionul și Mielul cu cei răs-

cumpărați Lui din necazul cel mare, din vremea aceasta neagră și tulbure, vreme în care se nasc cei mulți și încă se nasc, o, și trebuie luptă din cer pentru ei, pentru răscumpărarea lor. Amin.

Fiilor, fiilor, pace vouă în zile de praznic de sărbătoare de naștere! Cuvântul Meu vă hrănește, vă crește, vă adună, vă învață iubirea și mersul cel sfânt cu Dumnezeu. I-am bucurat aparte pe martorii nașterii Mele. I-am luat aici cu Mine la masă cu voi, fiilor. E întreagă fotografia cea de atunci, chiar și cu dobitoacele care M-au mângâiat și M-au mărturisit, după felul lucrării lor. Toți vă privim, toți sunt tot o bucurie și o mângâiere sfântă fără de cuvinte înaintea cuvântului Meu.

Mama Mea Fecioara trece de la unul la altul și vă atinge pe creștet cu puterea iubirii ei de mamă, fiilor. E cald acum pentru ei aici, e ca în cer, căci cerul este cald și e locul Meu de petrecere cu sfinții.

Toată facerea se bucură de venirea Mea la voi cuvânt pe pământ, fiilor. Această vreme a Mea cu voi a fost și este atât de așteptată să vină, tot atât de așteptată ca și venirea Mea în chip de Prunc născut din mamă Fecioară acum două mii de ani.

O, fiilor, aduceți Mie inimile voastre ca să fie ele locaș Mie și celor din cer! Se înfricoșează cu frică mare toată armata duhurilor diavolești dintre pământ și cer. Se vaită cu disperare duhurile potrivnice de șapte mii de ani lucrătoare împotriva lui Dumnezeu și a omului, după căderea lui Lucifer din vrednicia avută la Dumnezeu între îngeri.

Vă îmbrac în puterile cerești, fiilor, mereu, mereu. De aceea sunt neputincioși potrivnicii Mei, duhurile care culcă jos pe cei care fac prietenie cu aceste duhuri.

Pace vouă, fiilor! Să audă aceasta duhurile potrivnice și fără de pace întru lucrarea lor!

Pace vouă! În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, în amintirea zilelor de naștere a Mea pe pământ între oameni, pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

*26 decembrie 2024/8 ianuarie 2025*

## *Sărbătoarea Sfântului Întâiul Mucenic și Arhidiacon Ștefan*

*Se deschid cerurile când Domnul coboară cuvânt peste cetate. Iubirea alungă păcatul din om, iar ura îl înmulțește. Cei cuprinși de dorințe L-au părăsit pe Dumnezeu. Vorbirile de rău îl despart pe creștin de Dumnezeu.*

Sunt cu voi la masă de cuvânt și în ziua aceasta, a treia zi de la praznicul nașterii Mele pe pământ, fiilor. Așez între Mine și voi salutul Meu de întâlnire, salutul pentru ucenici: Pace vouă, fiilor! O, hrăniți-vă viața și ascultarea cu ceea ce Eu, Domnul, vă dau prin cuvântul Meu de peste voi.

Vă păstoresc cu cuvântul, fiilor. Prin el vă dau, prin el sunt cu voi, prin el sunteți cu Mine. Se deschid cerurile când vin la voi cuvânt, și vă privește toată slava cerească a lui Dumnezeu, fiilor. O, să nu uitați ceea ce Eu vă spun vouă, că se deschid cerurile ca să vin și ca să grăiesc peste voi, măi fiilor. De aceea e bună aici întâlnirea creștinilor când vin în cetate, căci au ei parte să se deschidă cerurile și peste ei.

A venit oaste de îngeri la păstori în noaptea nașterii Mele, căci s-au deschis cerurile ca să ajungă vestea cerească la păstori și să meargă ei să Mă vadă și să Mă mărturisească apoi Prunc născut pe pământ din mamă Fecioară. O, unde v-ați putea piti ca să nu vă vadă cerul dacă stă deschis deasupra voastră ca să vin Eu la voi cuvânt, fiilor?

Se pomenește în ziua aceasta numele și faptele și cuvintele mărturisitorului Ștefan, cel mucenicit de mai-marii lui Israel pentru iubirea și credința lui în Mine, pentru că a primit pe Domnul venit pe pământ acum două mii de ani. A stat sub ploaie de pietre acest copilaș și s-au deschis cerurile numaidecât spre mărturie și spre mângâierea lui în clipa aceea, iar el a mărturisit atunci bucuria lui cea mare și a spus: *«Văd cerurile deschise și văd pe Fiul lui Dumnezeu stând de-a dreapta Tatălui. O, Doamne, primește duhul meu și nu le ține lor păcatul acesta!»*

O, fiilor, o, fiilor, deschideți cerurile, deschideți-le cu dorul Meu din voi și stați cu cerurile deschise deasupra cetății cuvântului Meu ca să stau cu voi în cuvânt, fiilor. O, iată ce vreme ați apucat voi! Aveți mult lucru duhovnicesc să lucrați peste voi, și unul peste altul, iar celelalte lucrări să nu vă ia dinaintea slavei lui Dumnezeu cu voi, ci lucrați-le față în față cu cerurile deschise, și pe care duhurile rele ale văzduhului le văd deschise și-și măresc spaima și neliniștea, o, că nu pot duhurile rele să-și capete odihna și pacea, nu pot, căci sunt rele, fiilor. Când începi să urăști pe cineva din pricina trufiei tale, atunci începi să găsești o mulțime de pricini ca să-l urăști și mai mult pe cel urât de tine, ca să se înmulțească răutatea ta și mai mult, o, că așa lucrează acest păcat în om, și așa a lucrat asupra lui Ștefan păcatul disprețului și al urii, și așa a lucrat acest păcat asupra Mea prin cei care M-au urât pe nedrept și M-au răstignit pe cruce, și a crescut apoi ura lor și mai mare când au aflat de învierea Mea, o, și așa a crescut păcatul lui Israel când apostolul Ștefan M-a mărturisit Dumnezeu adevărat înaintea lor.

O, fiilor, numai iubirea este cea care alungă păcatul din om, iar ura înmulțește acest păcat, îi hrănește rădăcina în om, și iată, iată, doar puțin aluat trebuie să fie, iar acesta dospește toată frământătura și se face amestecătură, creștini amestecați, fiecare cu felul lui, și apoi toți cu de toate laolaltă, o, și nu iese nimic bun din amestecătură, și nu poate nimic bun nici pentru el cel care își face rost de păcatul urii în inima lui. Culorile curcubeului dacă s-ar inversa, dacă s-ar amesteca n-ar mai fi curcubeul, ci ar fi altceva, ceva fără binecuvântarea lui Dumnezeu în ființa lui, și Mă duce gândul la poporul cel hrănit șaptezeci de ani de lumina cuvântului Meu, și la puțina lui dragoste de Dumnezeu și de frați, o, și ce mult M-a părăsit acest popor mereu, mereu.

O, fiilor, o, fiilor, la mulți li s-a părut prea mult, prea greu să facă voia lui Dumnezeu după cum cere statutul cel pentru poporul cuvântului Meu din zilele acestea ale venirii Mele cuvânt pe pământ. N-au pus în lucru peste ei tot cuvântul Meu, căci l-au sortat după plăcerile lor, după dorințe, după nemulțumiri, și apoi s-au încumetat să-și spună că acestea sau acelea sunt de la om, nu de la Dumnezeu, și s-au lăsat astfel cuprinși de dorințele lor, de cele cu care le-a plăcut să se hrănească și să le lucreze, spre despărțirea lor de Dumnezeu pic cu pic.

O, fiilor, vă învăț, vă păstoresc, după cum văd din cer că trebuie să lucrez și să-Mi fie împărțit sfatul și cuvântul la toți cei care se numesc a fi ai acestui popor.

O, creștine fiule, să nu crezi vorbirile de rău când ele vin spre tine să le auzi și să le crezi și să-ți strice dragostea și pacea și credincioșia. Vorbirile de rău vin spre tine ca să te despartă de Dumnezeu, de statornicie și de credință apoi, și să slăbești pe cale și să cazi în lături, fiule. O, deschide urechea

duhului și fii înțelept dacă-ți spun acestea. Desparte de la tine pe cel care te atrage spre slăbire, spre necredință, o, că nu este vinovat el pentru necredința ta, care trebuie încercată, ci tu ești vinovat dacă-ți deschizi inima să-ți lovească statornicia ta lângă Dumnezeu, și cazi la cea mai mică probă și nu mai ești bine, chiar dacă dai să te mai repari de unul singur. Cel care își face rost de vină se teme apoi, se teme mereu, devine arțăgos, aspru, rece, căci îi urăște pe cei care îl știu cu vină, și caută el apoi vină la toți, căci altceva nu mai poate bun să facă, iar credincioșia nu mai încape în inima lui tulbure mereu, ascunsă mereu, și rar mai simte pace în suflet, rar odihnă, rar.

O, așa a fost poporul Israel din vremea Mea, fiilor. Așa a fost el și în vremea când apostolul Ștefan mărturisea pe Fiul lui Dumnezeu la cei care alungau acest adevăr ca să nu-l audă, o, și se tot hrănea cu păcatul urii și l-a ucis cu pietre pe Ștefan, dar cerurile deschise pentru el l-au luat acasă, l-au luat la Tatăl și la Fiul și la Sfântul Duh, l-au luat cerurile în ele pe mărturisitorul Meu.

O, fiilor, nu este de ajuns să împliniți la rece poruncile lui Dumnezeu, legile vieții veșnice, o, nu-i de ajuns. Trebuie iubire ca a lui Ștefan, trebuie lepădare de sine, căci dacă aceasta nu ar fi avut nedespărțirea lui de Mine, adică lepădarea de sine, o, n-ar mai fi stat cerurile deschise deasupra lui ca să-l primească în ele sus.

Împlinirea poruncilor și a cuvintelor Mele nu este aceasta de ajuns ca să fii aproape de Domnul, căci mai mult decât aceasta este lepădarea de sine, de cele de pe pământ, care te atrag și te leagă apoi fără să vrei și te umpli de dorințe, de vise, și apoi de dorul de plăceri trupești și trecătoare odată cu lucrarea lor, și vede omul apoi că nimic nu are preț, nimic nu-i mai de preț la Dumnezeu decât să n-ai nimic, și doar pe El și urmarea după El, și pe care au pierdut-o mulți din creștinii care au venit spre izvorul Meu de cuvânt și l-au părăsit apoi pentru cele vremelnice ale lor, o, și așa am pățit Eu de la ei, și așa au pățit ei neînțelegând iubirea și urmarea lor după Mine, căci Eu am spus: *«Cine nu lasă pentru Mine părinți și frați, soții și copii, averi și nume mare, nu poate fi ucenicul Meu, iar cel care voiește să vină după Mine și să-Mi urmeze, să se lepede de sine, să-și ia crucea, adică ascultarea, și să-Mi urmeze așa».*

Iată și azi zi dulce, cuvânt dulce, plin de înviere, plin de putere sfântă, fiilor din cetate, numai să vrea creștinul să Mă primească după cum sunt Eu, o, că nu Mă pot da Eu după el dacă nu poate el să se lepede de sine, de cele înșelătoare și atât de vremelnice toate.

Se întreabă unii din cei mai slabi cu puterea în urma darului Meu de azi lăsat vouă prin cuvânt, și își pun întrebări. O, fiilor hrăniți din acest izvor, bucuriile pământești sunt scurte, se topesc după ce topesc omul. Ele trebuie oprite cât încă îl mai încearcă pe om, cât încă omul mai poate să-I dea Domnului mersul său și să și-l îndrepte spre cer, spre acolo unde nu se pierde nimic din viața cea cu Dumnezeu a omului. Luați pilda vieții și a mersului mucenicului Ștefan. I-am vegheat mersul, l-am luat curat și mărturisitor în slava celor de sus, cu care Eu, Domnul, lucrez peste pământ, și iată, am mărturisit în ziua aceasta cuvânt de mare însemnătate peste poporul cel hrănit și păstorit de sus.

O, privesc de sus peste țara Mea de azi, privesc și suspin și fac sfat cu cei din cer pentru ea, căci cei de pe pământ care s-au suit să o conducă își văd de ale lor, și va fi să fac cumva să-i urnesc din loc și să lucreze ei ceea ce este bine pentru țară. Le-am trimis cuvânt ca să-l împlinească, dar trebuie să-i mân din spate ca să înțeleagă și să se așeze la sfat, la lucru pentru Mine, și acum privesc la ei să-i văd cum vor lucra.

Am grăit poporului hrănit din cer prin acest izvor, fiilor din cetatea Mea de cuvânt. Aștept să înțeleagă cei care încă nu înțeleg, îi aștept încă.

Trebuie iubire, fiilor, și trebuie duhul frăției, prin care să-și dovedească fiecare iubirea, iar Eu, Domnul, să le pun lor notă de trecere, sau să mai aștept de la ei dovada iubirii, dragostea dintre frați, proba care îl arată pe cel care știe cum este să fii creștin adevărat clipă de clipă, tot timpul lucrând și despărțind răul din bine ca să biruiască iubirea, o, fiilor.

Și iarăși voi veni cuvânt la voi ca să-l împărtășiți voi, ca să fiu cu voi în sărbători, fiilor din cetate. Dar până atunci, pace vouă! Ea vă va ajuta pe voi din partea Mea, și pe Mine din partea voastră, și mergem înainte cu toată lucrarea și slava ei, mergem, fiilor, că numai de mers este mereu, și nu de stat, căci voi mărturisiți pe Dumnezeu mergând cât merge El, și de aceea merge, și de aceea mergeți și voi și veți merge.

O, mergeți, fiilor, cu mersul Meu și țineți deschise cerurile deasupra voastră și mergeți, și pace vouă mergând! O, pace vouă, pace vouă, pace vouă, fiilor! Amin, amin, amin.

*27 decembrie 2024/9 ianuarie 2025*

## *Praznicul Tăierii împrejur cea după trup a Domnului. Sărbătoarea Sfântului Ierarh Vasile cel Mare*

*Grăirea Domnului cu neamul român și cu cei care stau pe scaunele țării despre cârmuitorul pe care să-l aleagă la cârma țării. Lupta Domnului cu antichrist, care vrea să-și pună omul lui la cârma neamului român. Pace peste neamul român și peste popoare.*

Eu sunt Cel ce sunt, și-Mi am locașul și tronul în slava cea nevăzută. Sunt Cel ce am făcut cerul și pământul și omul. Calea Mea între cer și pământ este tainică, iar glasul Îmi face calea auzită, așa cum în rai omul cel zidit de mâna Mea Mă auzea, Îmi auzea umbletul și glasul, iar Eu Îmi tăinuiam Ființa, căci nu poate omul să vadă pe Dumnezeu și să rămână viu.

A venit vremea să-Mi las cuvântul peste pământ și peste om ca la început, și-Mi am sălaș de venire și carte în care-Mi este scris cuvântul, și te am țara Mea de venire acum, la sfârșit de timp, o, și-Mi este dulce în tine, și este dulce numele tău, țară română, și e plin cerul de numele tău, din pricina venirii Mele cuvânt pe pământ pe vatra ta.

Mă vestesc peste tine și te vestesc peste pământ țara venirii Domnului, și se împlinesc în acest an șaptezeci de ani de cuvânt și voi sărbători cerește pe meleagul tău această sărbătoare și-ți voi fi Mire plin de cuvânt de deasupra ta, ca în toată această vreme tainică, dar iată, am scos deasupra acest izvor de cuvânt și te-am vestit pe tine peste pământ țara cuvântului lui Dumnezeu și se unesc cerul și pământul pe vatra ta, căci Eu, Domnul Dumnezeul tău, vin cu cete de îngeri și de sfinți, vin cu slava cea nevăzută a Domnului, vin și unesc începutul cu sfârșitul și gătesc zi de sărbătoare și sună îngerii din trâmbițe între cer și pământ și vestesc praznic dulce și se vor aduna cei ce cred și vor sta la masă cu Mine sub cerurile deschise pentru această bucurie cerească pe meleagul tău.

O, pace ție, țara Mea de venire de la Tatăl cuvânt pe pământ! Am stat pe acest pământ la facerea lumii şi l-am zidit pe om şi eşti aleasă încă de la început să fii noua Mea ţară la

sfârşit de timp, cu nume de Nou Ierusalim, precum este scris despre înnoirea lumii. Am grăit în ziua aceasta acest cuvânt deasupra ta ca să-Mi fac intrarea, ca să Mă ştii şi să-Mi scriu cuvântul cel pentru tine. Ţi-am grăit mereu, ţi-am trimis mereu cuvântul Meu, ţi-am spus că eşti sub ocrotirea Mea şi a mamei Mele Fecioara. Te-am povăţuit din cer ca să asculţi de Dumnezeu vrând-nevrând şi ca să-ţi fac bine ţie şi ca să te ştie popoarele cu slava Mea din tine.

O, iată, trebuie să asculţi de Dumnezeu, căci vremea lui antichrist, potrivnicul Meu, este în toi şi dă să te strivească în fel şi chip când Mă vede cu masă de cuvânt pe plaiul tău, ţara Mea, dar tu nu vezi lupta lui cea împotriva Mea şi a ta, căci dacă pe Mine Mă prigoneşte eşti şi tu cea prigonită şi neplăcută lui, o, şi nu mai are pace acest vrăjmaş şi caută să-Mi strice venirea şi biruinţa Mea asupra lui, dacă a venit această vreme a Mea şi a lui. De două mii de ani Mă prigoneşte acest vrăjmaş. La început Mi-a prigonit trupul, iar dacă am înviat dintre cei morţi s-a aşezat cu armată întărită să-Mi prigonească Duhul şi lucrarea dintre cer şi pământ şi pe sfinţii Mei, care-Mi dăruiau credincioşie urmându-Mi şi aşteptându-Mi venirea.

O, stau aproape cu cuvântul cel pentru tine în zi de sărbătoare a începutului de an, că iată ce văd! Vrăjmaşii Mei sunt şi ai tăi şi ticluiesc să te îngenuncheze, ţara Mea de azi, o, că nu ai veghe peste tine, nu mai ai, şi vede aceasta omul îngâmfat şi-şi face supuşi ca să-i slujească după plac şi grăieşte mieros, dar limba îi este de şarpe, că şi în rai l-a încântat pe om ca să-l primească pe el, şi nu pe Mine de Stăpân. O, ai grijă, ai grijă să asculţi de Dumnezeu, Care-ţi grăieşte acum ca unei copile, căci cei care şi-au făcut stat mare peste tine nu iubesc pe Dumnezeu şi legile vieţii.

Vin la tine şi-ţi las pe masă cuvânt, şi te rog, vino-ţi în fire, ţara Mea de azi, căci te-a ameţit omul vrăjmaş cu limbă de miel şi te-a slăbit spre el şi nu mai veghezi şi nu mai deschizi ochii ca să vezi duhul făţărniciei de sub haina celui ce te-a prins şi te-a fermecat ca să vrei cu el, ca să te păcălească să-l aşezi pe scaunul cel de sus şi să nu ştii cine este el.

Îţi grăiesc cu duh de Păstor, ţara Mea. Nu pot să mai plec de lângă tine. Dau să le grăiesc iar şi iar celor de pe scaunele ţării. O, nu eşti pe mâini bune, şi de aceea toate puterile cereşti stau în luptă pentru tine cu cei ce dau să-ţi facă mult rău cu voie sau fără de voie, cu ştire sau cu neştire, devreme ce-şi văd de-ale lor mai întâi, iar pe tine te ameninţă vreme rea.

Mă ridic cu sfinţii în cete-cete şi le spun, stând pe nori deasupra, şi le cer celor de pe scaunele ţării să ia aminte la glasul Meu de peste ei. Amin.

Mă apropii cu cuvântul şi vă grăiesc vouă, ridicaţi-vă drepţi înaintea lui Dumnezeu Tatăl, Fiul şi Duhul Sfânt! Aplecaţi-vă închinându-vă cu semnul sfintei cruci, ca atunci când păşiţi în biserică să vă vadă şi să vă ştie oamenii că sunteţi voi creştini, numai că iubirea creştinilor este lepădarea de sine şi nicidecum interesul pe care îl tot căutaţi chiar şi din partea lui Dumnezeu, dacă s-ar putea aceasta.

Iată ce vă aduc de ştire! Daţi să greşiţi iar şi iar, după ce aţi iscat încordare şi nedumerire mare în ţară şi încă faceţi planuri de la voi dorire şi nu vă temeţi încă, iar voi nu ştiţi să lucraţi decât de capul vostru, acum voi, şi apoi alţii de după voi, căci aşa e pe pământ, că omul vrea ca el. O, nu vă vor ieşi planurile, căci domniţi peste un popor vegheat de Dumnezeu mai mult decât oricare alt popor de pe pământ, că am aici glasul cuvântului Meu, fiindcă e vremea lui antichrist, şi caută el spre ţara Mea de azi, şi de aceea este şi vremea Mea, ca să-i spulber punerea lui la cale peste ţara Mea de azi, pământul cel la început ieşit întâi din ape, şi din care am luat şi l-am făcut pe om, şi de aceea este ales acest pământ, este încă dintru început.

Am astăzi să vă spun că sunteţi pândiţi şi încântaţi de un mare vrăjmaş al Meu şi al vostru şi are el haină peste haină ca să fie crezut trimis al lui Dumnezeu, dar el lucrează cu duhurile străine de Dumnezeu, aşa încât nici el nu ştie cine este, darămite acest popor român, atât de păcălit acum de acest om vrăjmaş, care vrea să se suie pe scaunul de sus al ţării.

Voi, cei ce staţi acum în slujba poporului român, nu daţi curs acestui străin, căci aţi greşit amarnic că aţi făcut aceasta, şi a încântat el atâţia fii ai acestui popor şi i-a ameţit pe toţi prin puteri străine de puterea lui Dumnezeu.

O, sculaţi-vă cu toată grija şi căutaţi un om al poporului, dar nu oricum să se facă această alegere, ci după măsura aşteptată de Dumnezeu pentru cel care va sta cu numele său faţă în faţă cu mai-marii popoarelor, o, şi să nu se facă de ruşine această ţară aleasă cu cine ştie ce aleşi în chip pripit pentru ea.

Stau aproape de o vreme, vă privesc de aproape, văd ce plănuiţi, că iată, nu gândiţi cu înţelepciune, ci numai după interesele voastre. Vă duceţi cu vorba unul pe altul, nu lucraţi adevărul între voi. O, sculaţi-vă bine la veghe, ca nu cumva să fie îngenuncheat acest neam, ca nu cumva să trebuiască să lucreze Dumnezeu cu mustrare, cu mânie.

În mijlocul cetăţii cuvântului Meu de pe pământul român Îmi las glasul şi cuvântul cel pentru voi. Iată, şi Eu, şi voi, îl ştim pe cel mai bun dintre cei care s-au înscris la sorţi pentru ca să fie ales cel care va sta înaintea popoarelor pentru acest popor. El este cel mai potrivit dintre cei ce s-au întrecut, dar a fost cuminte şi tăcut, şi a fost lăsat la o parte, în vreme ce alţii dintre ei s-au înfipt cu toate forţele şi prin toate spărturile să ajungă la vârf. Eu însă l-am ruşinat stându-i împotrivă celui ce a lucrat hoţeşte şi am oprit din cer alegerea pentru toţi, din pricina vrăjmaşului aciuat printre cei înscrişi, şi care şi azi, iată, se mânie, se bate în piept, se doreşte şi se laudă că a lui este ţara şi al lui neamul, dar acest neam are de zece ori mai mulţi fii decât cei păcăliţi de el ca să-l aleagă şi să-i facă voia.

O, nu mai căutaţi voi pe cine să aşezaţi pe scaunul de sus. Voi nu ştiţi să căutaţi, fiindcă sunteţi oameni iubitori de sine şi căutaţi ale voastre, că aşa e pe pământ. Este însă între cei care au fost înscrişi, este acest fiu din acest neam, este pregătit şi potrivit mai mult decât toţi ceilalţi care au fost înscrişi. O, ridicaţi-l pe cel care poate sta înaintea popoarelor şi limbilor de pe pământ, şi nu oricum să daţi voi să trimiteţi om pentru acest scaun, că iată, privesc peste voi ceea ce vreţi să alegeţi, căci voi alegeţi om nepotrivit şi fără de harisme pentru această treaptă, şi veţi greşi faţă de ţară dacă veţi lucra aşa, iar Eu, Domnul, va trebui să vă stau împotrivă până ce vă veţi umili şi veţi iubi ţara, şi nu pe voi, şi doar apoi să vestiţi pe cel vrednic de această treaptă.

Iată, căutaţi şi tot căutaţi în gol, iar poporul este în nesiguranţă şi în suferinţă din pricina voastră, căci v-aţi voit şi v-aţi ales mari iar şi iar, dar nu slujiţi poporul aşa cum v-am rugat să vă ridicaţi şi să lucraţi cu folos pentru ţară, iar voi lucraţi altfel, căci aşa vă este felul, şi vai acestui neam, care trebuie să se ridice şi să vă ceară socoteală şi să vă trezească la veghe şi la dreptatea lucrurilor, ca să puteţi rămâne să lucraţi ca Dumnezeu, nu ca omul, căci ţara română are de la

Dumnezeu alegere mare, o, fiilor.

Voi privi și va fi să văd cât ați dat să înțelegeți și să-l știți apoi pe cel mai bun între cei care au fost înscriși la examen pentru țară, iar dacă vreți să vă faceți că nu știți, că nu înțelegeți, deși îl știți bine pe cel mai potrivit și mai pregătit, va fi să vă grăiesc iar și iar, și voi sta la veghe ca să nu cadă țara în prăpastia din care a ieșit când i-am dat libertatea plătită cu jertfă dureroasă în mijlocul acestui neam.

Ca o joacă de copii, folosită de oamenii cei mari, și care s-au voit și stau mari, așa a fost această joacă a voastră cu soarta acestui neam. O, fii români, o, fiilor, iese din când în când acest fiu vrednic și este văzut și știut, iar Noi, cei din cer, îl vedem grăind cu mare înțelepciune, cu mare pricepere, cu mare iubire și grijă de țară când este chemat și întrebat, iar ca el nu este încă unul din cei pentru care s-a dat votul, iar dacă tu, popor român, vrei să fii cinstit și lăudat înaintea popoarelor pentru un portret frumos la cârma țării, caută spre cel ce se potrivește și scoală-te din amorțeală și pricepe ceea ce este să faci. Eu, Domnul, îți voi da duh ca să pricepi și să faci bine, și nu rău, ca nu cumva să dai să-ți pui votul pe cel care te bate la cap cu Dumnezeu, când el lucrează cu tot felul de duhuri străine de Dumnezeu și de biserică și de viață creștină. O, măcar de n-ar vorbi de Dumnezeu, dar iată, asta face, ca să te păcălească, dar el este vrăjmaș.

Eu, Domnul Iisus Hristos, n-am făcut sport, și iată, grăiesc acum pământește pentru cei pământești. N-am căutat ranguri printre cei de pe pământ, n-am lucrat minciuna, n-am intrat victorios pe cal alb în Ierusalim, ci plângând am intrat, purtat de un asin smerit. O, n-am cumpărat pe nimeni ca să Mă aleagă mare peste popor. N-am cerut să Mi se facă dreptate după ambiție. N-am înșelat cu vorbe dulci poporul, ci am fost huiduit, biciuit, scuipat, hulit, și apoi bătut în cuie pe cruce. Și atunci, în numele cui îți grăiește ție acest înșelător, o, neam român? O, Mă doare de tine și de aceea dau să te trezesc și să știi să înțelegi că omul care va fi să stea pentru tine înaintea popoarelor trebuie să fie ceea ce trebuie, nu oricum să fie ales și așezat, dacă nu i se cuvine această sarcină atât de mare și de grea, pe care trebuie să o poarte cineva bine pregătit, bine instruit, cu multă cunoaștere pentru această treaptă, o, că de găsit se găsește, dar dacă nu este pe potriva acestei misiuni, e doar încă o greșeală, încă neliniște și încă nesiguranță și nepricepere pentru treburile țării.

Cei din cer se poartă cu Mine deasupra pământului român și veghează peste tot și în toată clipa, iar Eu spun: Să se lucreze cu înțelepciune, și nu cu pripeală, ca nu cumva cei ce pun acum la cale sorțul pentru țară să dea greș și să fie dați în lături apoi ca netrebnici, dacă nu se vor opri să privească între cei care au fost pentru alegerea unuia dintre ei pe cel unul dintre ei, care are în ființa sa pregătirea cuvenită pentru a sta în numele țării față în față cu mai-marii popoarelor de pe pământ.

Am grăit ție, neam român, ție, și celor ce stau la cârmă pentru tine, dar nu te veghează după dreptate. Te veghez Eu, te veghez cu mare grijă, că ești în primejdie din pricina celor de peste tine, care nu dau să-ți facă ție bine. O, pace ție! Pace înăuntru și în afara ta! Și iată, pace peste popoarele încordate și neaplecate spre pace!

Pace din cer peste voi, popoarelor și mai-marilor de peste voi! Fericiți făcătorii de pace! Pace peste tot, că sunt multe lacrimi și multă pierdere de pace și de liniște! Suflarea Duhului Sfânt să așeze pace peste pământ și peste popoare! Tot timpul voi lăsa pace peste țara Mea de azi, dar și peste popoare, tot timpul voi rosti și voi aștepta să fie pace. Amin.

Voi, cei din cetatea cuvântului Meu, Mi-ați primit cuvântul, și îndreptați-l spre acolo unde el grăiește ca să lucreze apoi. Pace vouă la lucrul Meu cu voi! Fiți treji, fiți ochi și urechi pentru venirea Mea cuvânt peste pământ, căci v-am lucrat vouă urechi cu care să auziți de la Dumnezeu și să împărtiți acest mare dar, cuvântul lui Dumnezeu peste pământ, o, fiilor.

Iată, sărbătorim pe marele ierarh Vasile, și iarăși încă, ziua când Eu, Prunc mic fiind, am fost tăiat împrejur în trup, după lege, ca să se știe că Eu M-am născut Om și am fost Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Om și Dumnezeu, ca să pot să-l răscumpăr din păcat pe om. Sărbătorim această zi sfântă, iar lângă ea pe marele Vasile, care a stat la masa cuvântului Meu cu Mine acum pe vatra neamului român, ca să fie el mărturisitorul Meu între cei din cer în ziua lui de serbare între sfinți, și peste tot să fie pace, precum în cer așa și pe pământ, așa, peste tot pace, fiilor!

Și acum pregătiți praznicul Bobotezei, și iarăși pace vouă pentru această pregătire și slavă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

*1/14 ianuarie 2025*

## *Praznicul Bobotezei*

*Domnul ceartă duhul înșelător care vrea să ia în primire cârma țării. Care este omul potrivit pentru cârma neamului român. Povețe pentru neamul român: să nu-i vorbească de rău pe cârmuitorii lui. Domnul binecuvintează și sfințește neamul român. Sărbătoarea cea de șaptezeci de ani de cuvânt din cer va face cunoscută România între țările pământului.*

Un duh de praznic de Bobotează curge din cer peste pământ cuvântul lui Dumnezeu, curge râu de cuvânt peste pământul și neamul român și sfințește iar și iar acest meleag și neam, și se duce peste tot această binecuvântare an de an, și sunt șaptezeci de ani de când Eu, Cel botezat în Iordan acum două mii de ani de glasul și mâna lui Ioan, nașul Meu de botez, Eu, Domnul Iisus Hristos, Îmi las glasul și cuvântul în mijlocul neamului român, iar în ziua aceasta de praznic de Bobotează rostesc peste ape și spun, odată cu slujitorii așezați de Mine înaintea venirii Mele cuvânt de la Tatăl, aici, în cetatea cuvântului Meu, și spun:

Se binecuvintează și se sfințește apa de Bobotează cu venirea și cu puterea și cu lucrarea Duhului Sfânt, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și să se stropească cu ea acest pământ și neam, spre alungarea a tot vrăjmașul și pizmașul, spre risipirea duhului trufiei și al îngâmfării, duh care tulbură de o vreme țara română și fiii acestui pământ, iar Eu, Iisus Hristos, cert în zi de praznic de Bobotează acest duh străin și îi spun răspicat: Ieși și te depărtează numaidecât și te ascunde cât poți mai repede de unde ai ieșit și ai venit să tulburi, și du-te, așa cum de o vreme te cert și tot rostesc numele tău de vrăjmaș, de antichrist, și nicidecum de trimis al lui Dumnezeu, cum dai să spui și să înșeli fiii neamului român și să tot cauți locul de sus, păstrat de Dumnezeu pentru fiu vrednic, nu ca tine om al minciunii și al trufiei, o, și du-te și nu te uita înapoi, și aceasta îți spune Dumnezeu, Cel înfricoșător pentru orice vrăjmaș îmbrăcat pe deasupra cu haină peste haină ca să pară miel. O, nu, căci ești descoperit, iar acum te agiți și amenințți, dar Eu, Domnul, stau de veghe și binecuvintez neamul român și stau tot timpul de deasupra cuvânt peste el și-Mi ocrotesc venirea și lucrez cu cuvântul, și numele Meu este Cuvântul lui Dumnezeu, și cu suflarea gurii Mele Îmi

nimicesc vrăjmașul și orice fiară care caută să-și facă loc în turma creștină de pe pământ. Amin.

O, pace și duh de Bobotează peste cetatea cuvântului Meu de pe meleagul tău și peste tine, țară Românie! Pace ție, fată frumoasă și primitoare de Dumnezeu pe meleagul tău, pe vatra ta, și nu-ți vei pierde plata și vin cu ea la tine și te vor mări popoarele pământului pentru darul Meu, pentru lumina Mea din mijlocul tău! Iar acum ia aminte, că vin cu zi mare și sfântă și Mă voi scrie cu ea în cartea Mea cea de azi cu șaptezeci de ani de cuvânt ieșit din gura Mea pe vatra ta, și va fi serbare mare pe meleagul tău doar peste câteva luni, și sunt în pregătire puterile cerești și pregătesc zi de slavă pe plaiul tău, Mie și ție, țara Mea frumoasă, o, și te vor cunoaște și te vor cinsti popoarele de pe pământ și te vor ști sub ocrotirea lui Dumnezeu și vor crește credința și sfințenia peste mulți, o, și ce frumos va fi pe pământ cu voia lui Dumnezeu peste oameni, ce frumos peste fiii credinței sfinte, peste creștini, căci a sosit anul acestei binecuvântări, iar tu trebuie să fii cea frumoasă, cea așezată de Mine înaintea noroadelor, și nicidecum să scazi sub apăsarea duhului viclean, care tot dă să rătăcească pe cei slabi cu veghea cea sfântă, dar Eu, Domnul, sunt aici, și nu mai plec și gătesc anul serbării tale, căci a sosit această vreme, și de aceea am de așezat sfat ceresc, și apoi să-l dau de știre la porți, ca să ia aminte la cuvântul Meu cei ce veghează peste tine, și iată, în zi de praznic de Bobotează le grăiesc lor așa:

Amin, amin zic vouă, fiți mari cu aplecarea și cu credința și aplecați-vă spre înțelepciunea care vine de sus peste această țară, și nu veți avea păreri de rău, ci doar bucurii și binecuvântări, căci este acum de așezat cel care va fi să stea cu fruntea sus la cârma acestui neam, și să-l știe popoarele de pe pământ vrednic și bine pregătit pentru această sarcină de purtat. Așadar, chiar dacă până acum nu ați lucrat frumos și curat de când stați la veghe pentru țară, dacă acum și pe mai departe veți lucra binele și adevărul, Eu, Domnul, voi fi pentru voi și tot timpul voi privi peste voi, căci această țară e țara venirii Mele cuvânt peste pământ acum, la sfârșit de timp, și trebuie să aibă ea măreția cuvenită ca să se aplece neamurile pământului spre slava Mea din mijlocul acestui neam, pentru lumina Mea, căci Eu sunt lumina lumii atât cât sunt în lume, și iată, sunt, și am țară de venire și cuvintez peste ea de deasupra, și de șaptezeci de ani Îmi fac carte pe pământ pe această vatră și împlinesc Scripturile venirii Mele și de aceea vin.

O, iată, n-ați vegheat, și s-a strecurat înșelătorul și s-a tulburat pacea și liniștea poporului român chiar în vremea în care este de așezat cel care va sta pe scaunul țării, o, și se vrea acest înșelător pe acest scaun. Eu însă am venit spre voi și v-am vestit să vegheați și am oprit primejdia, am oprit-o cu puteri de sus, căci a fost lipsă de veghe, iar acum, iată, luați aminte la cuvântul lui Dumnezeu, căci vi-l vestesc pe cel care are înțelepciunea și priceperea pentru această sarcină grea. El este dintre cei care au fost înscriși până să fie oprită întrecerea, căci s-a strecurat înșelătorul și a sărit înăuntru și a înșelat poporul cel slab cu veghea, dar Eu, Domnul, l-am vegheat și am oprit primejdia, iar acum deschideți bine ochii și urechile ca să înțelegeți, și așezați-vă cu credință și cu aplecare și ridicați pe această treaptă pe cel știut de Dumnezeu pregătit ca să stea în numele neamului român și să-l știe popoarele. El are nume frumos ca și al Meu, și îl veți ști după nume, așa cum l-au numit părinții în ziua lui de botez cu numele lui frumos. L-am vegheat tot timpul și am lăsat peste el harul Meu, ca să fie el acum pregătit și așezat la cârmă și să aibă ce să vadă pe acest scaun toți cei mari de peste popoare. El va fi să stea în numele țării și va lucra umbrit de puterile cerești ca să lucreze cu întregime această slujire, mai ales că vremea este mult prea cețoasă, mult acoperită ca să nu se vadă, o, și de aceea veghea trebuie să fie bună, iar pe voi vă vor scrie îngerii pentru această ascultare și primire a cuvântului Meu, care suflă peste voi, căci toți cei care ascultă de la Dumnezeu nu-și vor pierde plata, așa este scris, iar voi aveți multe să vă iert, fiilor, și voi știți aceasta, și trebuie o înnoire, o primenire, o lucrare curată de acum.

Acest fiu vestit vouă acum, cu numele lui cel frumos ca și al Meu, o, nu are avuții, nu se dă mare, dar se supune iubirii de neam și de țară, căci Eu, Domnul, am pus și pun în el acest dar, iar înșelătorul vrăjmaș se va topi cu toți slujitorii lui și ai orbirii lui, numai să sprijiniți voi ridicarea la cârmă a acestui fiu, pregătit mai mult decât toți ceilalți pentru această slujire. El are purtare frumoasă, înțeleaptă, și se potrivește lui această cruce de purtat, o, că nu e cum se întâmplă să fie, ci trebuie să fie pe potrivă cel așezat la veghe pentru țară, iar voi va fi să știți și să înțelegeți aceasta.

O, țara Mea de azi, tu trebuie să fii frumos așezată înaintea popoarelor, și nicidecum să scazi, sau să te vadă cu ochi piezișiși mai-marii popoarelor, și de aceea trebuie om înțelept la cârmă, fiu încercat, frumos cu purtarea și bine văzut prin priceperea lui, căci el știe cum se stă și cum se lucrează de pe această treaptă.

O, și te mai rog, țara Mea de azi, nu-i lovi, nu-i disprețui, nu-i huli, nu vorbi urât asupra celor ce te-au vegheat până acum, că nu este frumos să faci această lucrare rea, și care să fie ea văzută și auzită din partea ta. Ai grijă de statura ta să fie ea frumoasă, popor român, și să nu-ți defaimi frații și conducătorii, și caută să-i sprijinești, să rabzi, căci fiecare popor are peste el ceea ce merită, și iată, îți trebuie aplecare și umilință și multă iubire și iertare ca să meriți apoi cele bune, și tot așa să facă și Dumnezeu pentru tine apoi.

Așadar, în duh de praznic de Bobotează se binecuvintează țara și neamul român și se stropește cu agheasmă sfințită în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și tot timpul cuvântul lui Dumnezeu va sta pentru tine la veghe și la sfat, țară România, căci Eu, Domnul, te am de la Tatăl pentru întoarcerea Mea Păstor al tău în zilele acestea pe pământ, și din tine peste popoare apoi, și de aceea tu nu trebuie să lucrezi la întâmplare pentru soarta ta, ci numai sub binecuvântarea lui Dumnezeu, Care-ți dă ție știre de sus și putere să fii și să rămâi. O, auzi tu acestea?

Și acum pace ție, țara venirii Mele cuvânt peste pământ! O, ai grijă de sfatul Meu de peste tine, căci Eu veghez ca să te ajut să împlinești, și Mă aplec înaintea Tatălui pentru slava Mea din mijlocul tău.

Amin, amin zic vouă, celor ce sunteți cu veghea peste țară, luați aminte și fiți credincioși cuvântului lui Dumnezeu, ca să fiu și Eu, Domnul, pentru voi. Amin.

Iar și iar Mă voi lăsa cu praznic de Bobotează și voi sta cu poporul cuvântului Meu, care-Mi urmează ascultând și veghind cu Mine pentru țară și pentru înnoirea lumii, căci a venit această vreme.

Să se împartă peste pământ apa de Bobotează din mână în mână până la margini!

Pace peste popoarele fără de pace! Să fie an de pace și de slavă anul care începe acum! Cuvântul Meu are în el putere de împlinire din cer și până pe pământ.

Fericiți sunt și vor fi cei care au parte de apa acestui

izvor: Cuvântul lui Dumnezeu peste pământ în mijlocul neamului român!

Ioan proorocul, naşul Meu de botez, stă la hotar ca să intre cu Mine cuvânt în cartea Mea cea de azi, iar acum stăm la masă de praznic de Bobotează spre amintirea arătării Mele la Iordan, şi las pe masă învăţătură prin cuvânt.

Iar şi iar îmbrăţişare şi binecuvântare peste ţara cuvântului Meu! Pace ţie, România Mea, vatră a cuvântului Meu cel de şaptezeci de ani grăitor şi lucrător peste pământ! O, pace ţie, şi din pacea ta să se împartă pace peste pământ şi peste popoare, şi mult, mult har ceresc, şi multă, multă lumină, căci atât cât sunt cu cuvântul în lume Eu, Domnul, lumină a lumii sunt, precum este scris. Amin, amin, amin.

*6/19 ianuarie 2025*

## *Soborul Sfântului Ioan Botezătorul*

*România, ţara slavei Domnului la sfârşit de timp. Cuvântul lui Dumnezeu va înnoi lumea cât de curând. Domnul înnoieşte binecuvântarea pentru împodobirea grădinii de la Maluri.*

Slava Mea din mijlocul pământului şi neamului român a strâns sub ea o ţară mică, o Românie mică, un popor primitor de Dumnezeu pentru România, ţara din care se va desprinde peste popoarele de pe pământ slava lui Dumnezeu la sfârşit de timp, vremea în care poate Dumnezeu, căci omul nu mai poate, cel despărţit de Dumnezeu nu mai poate în această vreme, în care numai întunericul mai poate să crească tot mai mult, tot mai gros, dar lumina cea de sus coboară şi se face cuvânt peste pământ, şi luminează cuvântul lui Dumnezeu pământul şi neamurile de pe el în lung şi în lat, şi asta face venirea Mea din zilele acestea, o, şi pace ţie, poporul Meu cel mic din români, şi întăreşte-ţi statul sub lumina care vine de la Dumnezeu ca să meargă ea prin întuneric, şi care nu poate fi biruită de întuneric, căci lumina Mea este adevărata lumină, care luminează pe orice om când ea vine în lume, o, şi aceasta face cuvântul Meu, cuvântul lui Dumnezeu, prin care toate s-au făcut, şi nimic fără el nu s-a făcut, nimic fără Dumnezeu, o, fiilor, căci în Mine este viaţa, iar viaţa este lumina oamenilor, precum este scris.

Îngerul cel pământesc, Ioan Botezătorul, el este cel care a stat la hotarul dintre cer şi pământ şi s-a unit cerul cu pământul în vremea aceea şi de aceea este scris în Scripturi că Eu sunt Alfa şi Omega, începutul şi sfârşitul. Iar dacă la început am fost cuvântul Tatălui, prin Care toate s-au făcut, iată-Mă cuvânt şi la sfârşit, şi de aceea am spus prin Duhul că Eu sunt Alfa şi Omega, iar tu, popor al cuvântului Meu, Mă aşezi cuvânt înaintea oamenilor de pe pământ şi eşti înaintemergătorul Meu ca Ioan Botezătorul şi unesc cu tine începutul cu sfârşitul, şi sfârşitul cu începutul, şi toate se înnoiesc, toate iau iarăşi naştere, toate, când nimeni nu se aşteaptă să vină Dumnezeu, iar Eu, Domnul, lucrez în taină, şi toate se aşează, şi apoi se vor arăta în lumină şi vor lumina prin întuneric şi nu va fi biruită această lumină, căci ea va birui precum este scris.

Punem masă de cuvânt de Bobotează, fiilor. Sunt cu voi la masă în cetate şi grăiesc cu Ioan Botezătorul ca atunci la Iordan, după ce a fost el ispitit de fariseii care l-au întrebat: *«De ce botezi dacă nu eşti Hristosul şi nici Ilie şi nici proorocul?»*, iar el le-a răspuns: *«Eu botez cu apă, dar în mijlocul vostru stă Acela Care vine după mine şi Care este înaintea mea, căci era înainte de mine»*, şi am venit apoi la el şi M-a botezat în Iordan şi a spus în văzul şi auzul celor adunaţi: *«Iată Mielul lui Dumnezeu!»*

— O, Doamne Mieluţ, aşa am spus atunci, şi s-au unit începutul cu sfârşitul în ziua aceea, o, şi numai Tu şi eu am înţeles aceasta atunci, numai noi, de atunci şi până azi, Doamne, iar acum eşti mărturisit de cei mici la care vii şi cuvintezi ca să-Ţi fie scris cuvântul şi să se unească începutul cu sfârşitul, căci cuvântul Tău este cel ce face aceasta, Doamne.

Şi acum mă aplec şi Te rog sfios, lasă-Te în oameni cu Duhul Tău ca să priceapă ei ce este vremea aceasta şi venirea Ta cuvânt pe pământ!

O, nu este cu putinţă să Te priceapă oamenii, căci sunt aşa de mărunţi, bieţii de ei, dar la Tine toate sunt cu putinţă, şi fă-i pe oameni să Te priceapă, să-Ţi simtă suflarea, să poată ei primi pe Dumnezeu şi să înţeleagă tot mai mult că Tu eşti Viaţa cu care ei se întâlnesc, şi că satana va fi dat în lături ca să Te lăsi cunoscut, şi ca să ştie lumea că satana Te-a acoperit înaintea lor ca să nu meargă oamenii după Tine şi să meargă după el, dar vremea lui se sfârşeşte căci vii Tu.

O, vino, Doamne, cuvânt pe pământ, vino mereu, căci cerul tot Te aşteaptă să dai deoparte zidul despărţitor, chiar dacă omenirea nu este pregătită să vadă această vreme şi să înţeleagă lumina cuvântului Tău, care poate, Doamne.

Grăim unul cu altul iarăşi pe pământ, căci tot cerul este plin de dor, numai de dor, Doamne Mieluţ. Tu eşti lumina lumii. Aceasta Îţi este lucrarea şi venirea Ta cea de azi, iar noi aşteptăm anul plăcut Domnului, o, Doamne Mieluţ.

— O, Botezătorule al Meu, e apăsătoare pentru cei de sus aşteptarea. Mai e un ceas. Tu lucrai înaintea Mea ca să-Mi pregăteşti calea şi putea Dumnezeu prin iubirea şi prin jertfa ta. Erai model de pocăinţă şi curăţie, de post şi rugăciune, şi aşa lucrai pentru Mine ca să vin să Mă arăt, şi să mărturisim apoi, o, şi a venit Duhul, şi a venit Tatăl şi s-au scris acestea şi au vestit pe Dumnezeu. Acum vin cu putere de cuvânt Eu Însumi, iar cuvântul Meu lucrează ca la început când s-au făcut cerul şi pământul şi omul şi lumea.

O, mai e un ceas, şi toate vor fi înnoite, precum este scris, şi de aceea voi, fiilor din cetatea cuvântului Meu, staţi tari prin puterea Mea, ca să gătim şi să vestim anul plăcut Domnului, precum este scris, şi de aceea înnoiesc binecuvântare mare peste voi pentru gătirea şi împodobirea grădinii de la Maluri, şi cu care vom sta înaintea Tatălui cu începutul lucrării cuvântului Meu şi cu toată mărturisirea aceasta şi vom ajunge cu ea până la zi, fiilor. Aşadar, puterile cereşti vă stau alături ca să fim gata cu lucrul cel de la Maluri şi cu toată pregătirea acelei zile mari, şi care se va vesti în lung şi în lat că vine, căci în ziua aceea va fi mulţime multă adunată şi se va mărturisi această zi până la margini apoi, şi pas cu pas lumina Mea va birui întunericul cel gros, şi mulţi vor fi albiţi şi lămuriţi, precum este scris, iar cei nelegiuiţi vor rămâne la fel şi vor trece la stânga, şi va merge înainte doar lumina, doar Dumnezeu, El, şi cei credincioşi Lui. Amin.

O, hai cu puteri noi, fiilor, hai, că nu mai plec de lângă voi! Las cerurile deschise deasupra voastră ca să lucreze cu voi cei din cer, căci sunteţi puţini sub crucea Mea cea de azi, dar poate Dumnezeu, fiilor, şi voi veţi putea, căci nu mai plec de lângă voi.

Pace vouă! Ţineţi-Mă lângă voi tot timpul, că sunteţi mici, şi veţi fi cei prin care poate Dumnezeu, aşa cum Eu, Domnul, am putut prin Ioan, botezătorul Meu, numai să-Mi fiţi fii ascultători, şi de aceea Eu nu mai plec, rămân cu voi,

rămân cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

*7/20 ianuarie 2025*

## *Sărbătoarea Sfinților Trei Ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan*

*Grăirea Domnului cu cei ce stau pe scaunele țării despre cel care va fi pe ele la cârma neamului român. Ziua plecării cârmuitorului de până acum de la scaunul țării. Domnul numește pe cel care este potrivit la cârma țării. România, țara cuvântului lui Dumnezeu.*

Se deschid cerurile și vine pe pământ cuvântul lui Dumnezeu pe vatra neamului român.

Sunt Domnul Iisus Hristos și cobor cu slavă, iar slava Mea este cuvântul și adun sub el pe cei de pe scaunele de veghe ale țării, o, că le grăiesc lor de o vreme și au de dat răspuns lui Dumnezeu, Care le grăiește lor în zile de grea încercare peste neamul român și le spune lor așa:

Pace vouă! Auziți voi pe Domnul, Care vă grăiește de o vreme și-Și trimite spre voi cuvântul? Nu veți putea să vă îndreptățiți cum că nu credeți și că nu luați în seamă cuvântul Meu de peste voi. De șaptezeci de ani grăiesc peste pământ de deasupra meleagului român și am carte scrisă pe masa acestui popor, iar acum nu mai lucrez în ascuns, căci cuvântul Meu merge acolo unde el trimite, și iată, iar și iar vă grăiesc.

De când a pătruns și a sărit pe deasupra vrăjmașul care a făcut și face încă atâta tulburare în neamul român, Eu, Domnul, grăiesc și tot grăiesc și veghez grăind și strigând și sculând străjerii țării la veghe.

O, deschideți Domnului! Îmi deschid singur, că nu se poate să nu-Mi las cuvântul de veghe peste țară. E țara română în primejdie și stau de veghe deasupra puterile cerești, oștiri nenumărate ca să dea lupta sfântă cu vrăjmașul, care se fățărnicește în fel și chip că vine ca trimis din cer ca să salveze pământul și neamul român de sub mâini vrăjmașe. O, așa spune și tot spune acest vrăjmaș, care minte frumos ca să i se deschidă și să ia ce nu este al lui, iar Eu, Domnul, veghez și cuvintez peste el, și strig la cei de pe scaunele de veghe să iasă în întâmpinarea Mea când vin să fac biruință pentru țară, țara Mea aleasă de Tatăl acum, la sfârșit de timp ca să vin cuvânt peste pământ și să Mă împart și să împlinesc tot cuvântul Meu, o, că nu se poate să treacă el și să nu lucreze împliniri.

Grăiesc iar și iar cu voi, cei care v-ați unit din trei părți ca să pregătiți cârma și veghea peste țară. O, iată, iată ce ați făcut, după ce Eu, Domnul Iisus Hristos, v-am trimis cuvântul Meu și v-am descoperit cum să lucrați ca să nu greșiți, ca nu cumva să faceți pas greșit și să vestiți om nepotrivit pentru scaunul de sus al țării. Voi însă v-ați împotrivit și ați lucrat după capul vostru și ați numit pentru ziua întrecerii om nepotrivit, și care va fi dat în lături mai înainte de ziua aceea, și iată, iată, v-ați atras și vouă primejdie și clătinare, o, că n-ați ascultat de Dumnezeu. Dacă ați fi ascultat aș fi ținut deoparte ispita care bate acum în voi, aș fi fost dator să vă ocrotesc așa cum v-am promis dacă veți lucra după sfatul Meu.

O, luați aminte la cuvântul Meu! Nu e de joacă să vorbească Domnul cu voi, iar voi să-L dați în lături, căci vi-l vestesc pe cel potrivit și pregătit pentru această slujire, și v-am descoperit numele lui frumos ca numele Meu și îl știe țara că este vrednic de această treaptă, iar voi ați dat la spate planul Meu de sus pentru această țară în vremea aceasta, o, și ce faceți acum dacă vrăjmașul vă împinge ca să vă cadă? O, cine vă ajută, cine vă păzește de cădere dacă nu dați să ascultați?

Ați numit cu trei mâini, cu trei guri ați numit pentru ziua întrecerii pe cel nepregătit, și care nu poate ajunge la biruință, iar dușmanul e lângă talpa casei, o, fiilor neascultători. V-am povățuit că trebuie să ridicați pe cel care știe limbile altor popoare, căci așa este drept și sănătos să lucrați. Voi însă v-ați făcut socoteli pripite, fiindcă nu este în voi dragostea și mila de țară, fiilor.

O, iată, ați lucrat rău, n-ați urmat sfatul venit din cer. Stă Dumnezeu de veghe între cer și pământ, iar voi nu vegheați de lângă popor, și vă făliți că lucrați în numele poporului. O, cum veți putea repara acum greșeala pe care ați lucrat-o și ați dat-o de veste?

Iată, vă vestesc Eu, Domnul: Vă voi sta împotrivă așa cum v-am spus când v-am trimis cuvânt ca să-l împliniți. Mi-e milă de voi. Vă povățuiesc ca să vă umiliți și să căutați să reparați greșeala și să faceți iarăși numire și să dați de veste anunțul ceresc și numele celui pe care vi l-am descoperit, ca să încercăm să reparăm greșeala prin care v-ați împotrivit lui Dumnezeu. Aveți nevoie de ocrotire și nimeni nu poate să v-o dea, decât Eu, Domnul, dacă veți asculta să lucrați binele pentru acest neam.

Vă deslușesc acum mai limpede ceea ce aveți de lucrat, căci numele celui vestit din cer pentru străjer peste țară este Cristian, este cel care a slujit lângă scaunul de sus cu ani în urmă și care știe bine rostul și misiunea cea cu greutate de purtat, și de aceea v-am rugat pe voi să lucrați de la Dumnezeu, nu de voi îndemn, căci țara e slăbită mult acum, iar vremea este tulbure și hrănită cu duhul minciunii de peste tot și peste toate popoarele, o, și nu este altul de ajuns de pregătit pentru această cruce.

Am stat de veghe să văd cum dați să primiți și să lucrați după cuvântul Meu, și iarăși stau să văd cum pot să vă sprijin ca să nu vă facă brâncă fiara și capetele ei, puii ei înșirați peste tot, și vai celor fără de acoperiș din cer pentru ei!

Am grăit în zi de sărbătoare arhierească peste voi ca să vă îndemn spre credință și ca să primiți pe Dumnezeu. Stau și privesc iar și iar să văd cum veți lucra, și nu uitați că nu este bine să nu primiți pe Domnul când El vine cu voia Sa peste pământ și v-o vestește vouă. Amin.

Mă las acum cu cuvântul peste cetatea Mea de venire și spun celor din cetate: Fiilor, fiilor, e vreme de strigare spre cer și de veghe lângă Mine pentru țară. O, fiilor, întăriți strigarea! Să ne rugăm Tatălui ca să biruim împotrivirea și să-i ferim de pedeapsă pe cei neaplecați cuvântului Meu pentru ei. Sfinții cei sărbătoriți în ziua aceasta stăruiesc tot timpul din cer și până pe pământ pentru biruința Mea asupra oricărui vrăjmaș văzut sau pitit, iar voi strigați odată cu Noi, și vom fi biruitori și va slăbi orice potrivnic, dar trebuie nădejde și credință, căci tot ce este cu neputință la om este cu putință la Dumnezeu, o, fiilor.

Vă dăruiesc puteri sfinte și înnoite. Puterile cerești stau la lucrul cel de la Maluri cu voi și vă încălzesc și vă întăresc și vă bucură, căci vouă vă trebuie multe, multe bucurii, și vă văd cum tânjiți după mângâiere, fiilor. Îngerii cu cetele vă însoțesc la tot lucrul vostru cel pentru cer și vă întăresc duhul și trupul și răbdarea, fiilor.

O, Mi-e milă de voi, sunteți slăbiți și mici. Hai cu putere de sus, fiilor! Sunteți acum tristuți din pricina durerii de peste țară, chiar dacă neamul român nu ar fi s-o simtă cu multul, dar voi știți durerea cea din cer pentru țara Mea de azi.

Am luat aminte la cuvântul rostit pentru țară înaintea lui Dumnezeu, căci a fost trimisă urarea cea sfântă a celui care a stat pe scaunul țării zece ani și l-a eliberat acum spunând spre cer și spre popor: Dumnezeu să binecuvinteze România!

O, binecuvântată să fii tu între popoare, țară română, iar cine pe tine te va binecuvânta pe pământ nu-și va pierde plata, că tu ești fata Mea frumoasă, ești mângâierea Mea cea de la Tatăl, și vei fi lumina Mea peste popoare precum Eu sunt.

Pace ție! Ai nume mare, țara Mea. Ești țara cuvântului lui Dumnezeu peste pământ. Amin, amin, amin.

*30 ianuarie/12 februarie 2025*

## *Praznicul Întâmpinării Domnului*

*Cuvânt de veghe peste România și peste popoare. Domnul îi va cumineți pe cei îngâmfați și răzvrătiți de pe scaunele de veghe (de la cârma) neamului român. Pace peste popoare! Proorocie pentru așezarea slavei Domnului pe pământ cu oamenii.*

Sunt întâmpinat în cetatea cuvântului Meu în zi de praznic sfânt și intru și-Mi las cuvântul în cartea Mea cea de azi și Mi-l pun pe cale, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, merg cu cuvântul, merg și tot merg de șaptezeci de ani peste pământ, iar cartea cuvântului Meu stă pe masa neamului român și iau din ea și trimit peste pământ și peste oameni, peste cei buni și peste cei răi, peste cei ce cred și peste cei ce nu cred, iar cuvântul Meu lucrează și se împlinește, o, și mult au așteptat cei din cer să vină această vreme, să vin Eu de la Tatăl cuvânt peste pământ și să poată Dumnezeu cu frumosul cel din cer între oameni, căci toți oamenii, popoare și mai-mari de peste popoare au planurile și gândurile lor, și nu mai lucrează nimeni în numele lui Dumnezeu și ca Dumnezeu, și toți uită că al Domnului este pământul, și iată, trebuie să veghez cu toate puterile cerești peste pământ ca să nu strice oamenii după mintea lor, ca să nu lucreze răutate, ca să nu alunge pacea de pe pământ câtă mai este, o, și de aceea am poruncit cetelor îngerești să întărească paza cerească și să aibă în grijă viața de pe pământ, facerea toată și lumea oamenilor și a păsărilor și a animalelor de tot felul, și iată-Mă lucrând și veghind cu putere, iar lucrarea Mea este cuvântul, și așa merg.

Eu sunt Cel ce sunt. Eu sunt Alfa și Omega. A sosit vremea aceasta căci trebuia să vină și să pot spune lucrând: Eu sunt Alfa și Omega, începutul și sfârșitul și iarăși începutul, și lucrez ca la început, și lucrez ca la sfârșit și chem la sfințenie omul, chem lumea la Dumnezeu, că iată, vine Domnul, vine Hristos peste pământ cuvânt.

O, am grijă de tine cu slava cuvântului Meu pe meleagul tău, neam român. Pace ție, popor iubit de Dumnezeu! Pace ție, țara Mea de la sfârșit de timp! Vin pe plaiul tău cu glasul cuvântului Meu și cârmuiesc peste popoare și Mă las cu pacea Mea din loc în loc, căci oamenii știu numai război să lucreze și numai jale să-și dea unii altora și multă neliniște. Duhul lăcomiei, duhul trufiei, duhuri străine de Dumnezeu bântuie pământul și lumea oamenilor, o, și strică veghea cea bună aceste duhuri, iar Eu trec peste tot cu veghea cea din cer și privesc și oblojesc rane și împart nădejde și salvare, căci am purtat cruce și răstignire ca să iau apoi de la Tatăl toată puterea în cer și pe pământ și să pot Eu împotriva oricărei puteri potrivnice, care dă să aducă moarte și să strice pacea și nădejdea, și iată, vin Eu, vine Domnul, vine la români și Se împarte peste popoare și le grăiește lor.

Mai întâi împart cu tine venirea Mea cea de la Tatăl, țara Mea de azi. Pace ție! Te cuprind în îmbrățișarea Mea și-ți dau din cer. Ești darul lui Dumnezeu de la Tatăl pentru întoarcerea Mea la oameni. Ai trecere mare la Tatăl, că ești pământul din care am luat cu mâna și l-am zidit pe om. Mi-e dor, Mi-a fost dor să grăiesc cuvânt proaspăt cu tine. Te iubesc cu iubirea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh și Mă port peste pământ cu slava Mea din mijlocul tău, cu cuvântul gurii Mele, pe care-l așez pe plaiul tău de șaptezeci de ani, după cum cartea Mea de azi poartă în ea cuvântul Meu din toți acești ani peste pământ.

Te vestesc că Mă așez să-i cuminț pe cei răzvrătiți din mijlocul acestui neam și care au nădăjduit și încă nădăjduiesc că Mă vor schimba pe Mine cu ei peste tine, țara Mea. Rostesc cuvânt de foc. Îi voi cumineți pe toți cei îngâmfați și mincinoși și tulburători, că Mi-e milă de ei. Îi voi lua pe rând pe toți cei care au adus neliniște și duhul minciunii și al trădării, pe toți cei dornici de ranguri și putere. Voi privi peste ei dacă se umilesc, dacă se cumințesc, și voi lucra să-i schimb în bine și în lucrare curată pentru ei și pentru țară, iar cei care nu se vor cumineți vor sta față în față cu cuvântul Meu pentru cei răzvrătiți și trufași și-și vor opri pornirile rele. Voi da să zidesc dragoste frățească peste cei ce au întins mâna și pasul până sus pe scaunele de veghe, o, că nu se poate un popor al unei țări și nume, nu se poate să lupte unii împotriva altora atâta de primejdios și de pildă rea, căci Dumnezeu este iubire, nu dezbinare, iar Eu voi lucra peste tine, neam român, și voi așeza duhul umilinței în cei tulburători și voi birui cu pacea peste pământul tău, și apoi din părți pentru tine.

Și acum Mă împart peste popoarele din jur, de aproape și de departe, și rostesc cuvânt ceresc: Pace vouă, popoarelor și mai-marilor de peste popoare! Pace vouă, nu război, nu cuceriri, nu lăcomie, iar în locul acestor rele mari, pace vouă! Vă vestesc că nu vă vor ieși planurile care vă tot încurcă mintea și pacea dintre voi, căci planurile Mele nu sunt ca planurile voastre. Nu mai căutați să faceți voi în locul lui Dumnezeu. Mulțumiți-vă cu ce sunteți și aveți, și apoi lucrați pacea și împărțiți doar pace, așa cum Eu, Domnul, lucrez și împart.

O, e mult de la zis până la făcut. Dumnezeu stă împotriva planurilor căpeteniilor de peste popoare și de aceea să se așeze spre lucrare pacea și bucuria care vine de la această mare lucrare, căci Eu așa am spus cât am stat cu trupul văzut pe pământ și am spus: *„Pace vouă!”* și așa i-am învățat și pe ucenici să lucreze ori pe unde vor merge și vor împărți pe Dumnezeu peste pământ.

Iar și iar trimit cuvânt și spun: Pace vouă, popoarelor! Nu uitați de urarea Mea împărțită vouă din cetatea cuvântului Meu de pe plaiul neamului român! Fiți cumineți, fiți cumineți, fiți cumineți! Cu duh de pace să învățați să lucrați, ca să semănați cu Dumnezeu, căci satana, vrăjmașul Meu și al vostru, acest duh trufaș încă de la facerea lumii vă ațâță spre război, spre nedragoste, dar voi miluiți-vă unii pe alții cu inimi curate și fiți ca Dumnezeu, că iată, vin spre voi, vin din cer pe pământ cuvânt și vă învăț cerește și vă cuprind în pacea Mea ca să pot lucra cu voi pace peste pământ, că vine slava Domnului, și a venit această vreme și va fi ea cu oamenii pe pământ, și nicio frumusețe nu va fi s-o întreacă, o, nu, căci împărăția lui Dumnezeu este ceea ce va lua locul vremelniciei, și de aceea voi, mai-marilor de peste popoare, ridicați-vă și lucrați cu Dumnezeu la această zidire veșnică, împărăția lui Dumnezeu cu oamenii, că a venit această vreme și este scris în Scripturi că Eu sunt Alfa și sunt Omega.

Iar și iar voi trimite cuvânt peste pământ, că sunt multe de lucrat și de așezat, iar în cetatea cuvântului Meu să fie veghe și să fiu întâmpinat, și împărțit să fiu.

Pace ție, cetatea Mea de venire când vin cuvânt peste

pământ! O, copii din cetate, slava Mea cu voi lucrează acum gătirea grădiniței de rai de la Maluri. Aud cei din cer aceasta tot timpul din gura Mea peste voi și se pregătesc de serbare mare, că am ajuns să așezăm pe pământ anul plăcut Domnului și vom pomeni în ziua aceea începutul cuvântului Meu pe vatra neamului român în anul 1955, la praznicul Învierii Mele din acel an.

Ne vom pregăti de oaspeți, Noi și voi, fiilor. Va fi frumos ca la facerea lumii. Vom depăna în ziua aceea povestea cea dulce a lucrării cuvântului Meu, de atunci și până azi, și va pluti bucurie mare între cer și pământ, și iată țara soarelui, în care Eu, Domnul, Mi-am așezat locașul și ies peste pământ ca Mirele din iatacul Său și îmbrățișez pământul și popoarele de pe el și le încălzesc la sânul slavei Mele.

Pace ție, țara soarelui, România Mea, fata Mea frumoasă! E Domnul în tine cuvânt. Sunt Domnul Dumnezeul tău, cu brațele deschise spre toți cei care vor veni spre slava Mea din tine, spre cuvântul Meu care iarăși face lumea, cer nou și pământ nou și om nou, precum este scris să lucrez la sfârșit de timp. Amin, amin, amin.

*2/15 februarie 2025*

## *Duminica Înfricoșatei Judecăți*

*Grăirea Domnului către neamul român, despre cel care va fi ales cârmuitorul lui. Domnul îi va cumini pe vrăjmașii ei. Cuvânt de pace peste popoare. România este țara Soarelui.*

Pe nori de slavă cerească Mă port deasupra cetății cuvântului Meu pe plaiul neamului român și-Mi las glasul auzit ca să-Mi fie așezat în carte cuvântul și să meargă el să Mă înfățișeze celor cu care grăiesc, și apoi să se împlinească și ca să lucrez prin cuvânt tot ceea ce aduc de știre, tot ce-Mi dă Tatăl să lucrez.

Pace ție, țara Mea de azi, pace ție, neam român! Sunt Domnul Dumnezeul tău Iisus Hristos și stau deasupra cu cetele cerești și te veghez ca să nu te clatini în clipe de încercare. Nu mai aștept să crezi sau să împlinești cuvântul Meu, că pentru aceasta îți trebuie pe Duhul Sfânt în duhul tău, și de aceea Îmi trâmbițez cuvântul cel pentru tine și are el putere să se împlinească, o, că e grabă mare pentru culcarea jos a vrăjmașilor dinăuntru și din părți, căci pe tine te așteaptă la hotar slava ta cea de la Dumnezeu, țara Mea. Ești țara venirii Mele de la Tatăl cuvânt pe pământ, acum, la sfârșit de timp. Este scris prin îngeri peste tine numele Meu cel nou: Alfa și Omega, *Cuvântul lui Dumnezeu*. Ești țara Soarelui, căci Dumnezeu Cuvântul are pe plaiul tău cetate de piatră și iese Domnul din cetate cuvânt peste pământ, iese ca un Mire din iatacul Său și Se face lumină a lumii și grăiește peste popoare și limbi și le cârmuiește cu toiag de fier, precum este scris despre venirea Mea cu slavă de cuvânt, și de aceea Îmi întețesc glasul și rostesc pace peste pământ, și iată lucrarea lui Dumnezeu peste tine, țară română, iar tu ai în zilele ce vin, ai de așezat la cârma cea din vârf un om cu știință pentru această lucrare, și ca să poată purta el ajutat din cer această cruce dulce, și iată, veghez și tot veghez de o vreme ca să depărtez pe vrăjmași, ca să vindec rane și urme de rane, ca să iert pe cele lucrate greșit, care au adus încercări peste țară, dar și vrăjmași, că iată câți dau să-și facă parte la această întrecere! O, dar să fie grijă mare și tot mai mare, și nicidecum să se lucreze după dorințe omenești, căci vremea este cu mare ceață, și de aceea trebuie bine socotit de cei de pe scaune, ca nu cumva să facă ei greșeli care să doară apoi și să tot doară.

Trebuie om cu mâinile curate, cu duh ager, cu pregătire înaltă, cu dragoste de neam și de țară, cu ochi cuprinzători, cu știința limbilor popoarelor, și iată de ce trebuie să lucreze Domnul, și nu omul, nu cei care au greșit în tot felul până acum, și care nu mai trebuie să greșească, de vreme ce dușmani de tot felul pândesc să poată ei birui această țară și să urce ei la cârmă, dar Eu, Domnul, stau de veghe și-Mi fac cărare cu cuvântul și sortez la dreapta și la stânga și binecuvintez scaunul de sus al țării și pe cel potrivit pentru această slujire, o, că voiesc să vadă și să audă popoarele că lucrează Dumnezeu și că poate El ceea ce este cu neputință să poată oamenii, căci scris este: *«Ceea ce este cu neputință la oameni este cu putință la Dumnezeu».*

O, neam român, îți binecuvintez duhul și iubirea și-ți împart cunoștință de sus de la Dumnezeu, căci tu în zilele acestea va fi să știi cum să lucrezi pentru soarta ta de azi și de mâine, că are Domnul lucrare cu slavă mare pe vatra ta. O, nu căuta să greșești iar și iar. Ajunge! Ia de la Domnul, și așa să lucrezi. Ai pe Fiul lui Dumnezeu Păstor de deasupra ta. Iată-Mă cuvânt peste tine! Vom sărbători în curând șaptezeci de ani de cuvânt pe vatra ta și va fi cerească această zi pe meleagul tău și se va aduna mulțime multă la această sărbătoare mărturisitoare și voiesc să te pregătești frumos pentru această taină sfântă, căci te aștept, îți aștept fiii gătiți de sărbătoare cu straie românești și le voi grăi lor cuvântul cel de la sfârșit, glasul Domnului peste pământul român.

Ți-am făgăduit că-i voi cumini pe toți vrăjmașii și răufăcătorii și tulburătorii, pe toți cei mincinoși și trufași, iar ție îți voi găti cămășuță de slavă, țara Mea, și vei sărbători cu cei din cer și vom sta deasupra pe nori și voi scutura pe Duhul Sfânt și pace peste pământ, iar pentru această măreție trebuie duhul păcii peste tot, și iată, spun:

Pace vouă, popoarelor și căpeteniilor de peste popoare! O, fiți cumini, fiți cumini, fiți cumini! Fiți smeriți, fiți blânzi, fiți făcători de pace! Eu, Domnul Dumnezeu, Eu vă trimit acest cuvânt din țara soarelui, unde își are sălaș cuvântul Meu.

Pace vouă în zi de duminică! Fiți fiii duminicii, fiți fiii învierii! Pace vouă! Prețuiți-vă ca frații! Lăsați iubirea să vă lucreze ea, lăsați cerul să vă cuprindă în frumusețea sa! Faceți pace pe pământ! Aduceți Domnului inimile voastre!

Să se scrie pe pământ anul plăcut Domnului, anul păcii! Vine Domnul cuvânt pe pământ și Se împarte vouă. Eu sunt Alfa și Omega. Se unește începutul cu sfârșitul pentru un nou început, cer nou și pământ nou. De pe pământ lucrează minciuna, iar din cer, înnoirea lumii. Fiți credincioși acestui cuvânt!

Sunt Domnul Iisus Hristos și M-am scris pe pământ cu șaptezeci de ani de cuvânt pe plaiul neamului român. Vrăjmașul Meu se numește antichrist și se topește înaintea slavei cuvântului Meu. Vine vremea fiilor lui Dumnezeu pe pământ, căci antichrist cade sub suflarea gurii Mele.

Împăcați-vă cu Dumnezeu, voi, neamuri și popoare și căpetenii ale popoarelor! Aplecați-vă iubirii Lui, fiți plini de dragoste! Tatăl ceresc Mă trimite la voi, iar în ziua aceasta v-am grăit vouă cuvântul Meu în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și v-am cuprins în dragostea Mea.

Mereu și tot mereu vă voi grăi, căci lucrarea cu care vin din cer pe pământ este cuvântul, și-Mi las acum numele Meu pe scrisoarea Mea spre voi:

Iisus Hristos, *Cuvântul lui Dumnezeu.*

Amin, amin, amin.

*10/23 februarie 2025*

## *Duminica Izgonirii lui Adam din Rai*

*Strigătul Domnului peste cârmuitorii de popoare. Îndemn la pace și la umilință. Domnul binecuvintează acest an, anul plăcut Domnului. Domnul aşteaptă să aşeze pe pământ înnoirea lumii.*

Se deschid cerurile și se lasă peste pământ glasul Meu, glasul lui Dumnezeu. Eu sunt Alfa și Omega, Eu sunt. Mă trimite Tatăl Savaot. Nu vin și nu grăiesc de la Mine Însumi. Sunt Cuvântul Tatălui. Tatăl este în Mine, iar Eu întru El sunt.

Strigă pământul la Dumnezeu și spune: *„Nu mai pot, Doamne!”* Strigă multe glasuri îndurerate și înspăimântate și-Mi spun: *„Vino, Doamne, vino!”*

O, iată, de aceea vin. Mă cheamă jalea și îngrijorarea celor strâmtorați de pe pământ, iar strigătul lor deschide cerurile, o, că nu mai au unde să se ascundă din fața groazei. O, de ce, oare, așa? O, nu mai este pace pe pământ, și se întâlnește oftatul de jos cu oftatul de sus, și peste tot crește teama și strigătul de pe pământ spre cer, iar Eu, Domnul, cum să nu-Mi las glasul și să nu grăiesc peste pământ și să nu răspund?

Amin, amin zic vouă, mai-marilor de peste oameni, o, nu numai voi sunteți. Mai este și Dumnezeu. Eu, Domnul, vă spun aceasta lăsându-Mi graiul peste voi de deasupra, căci stau pe nor și vă grăiesc și vă spun: Nu numai voi sunteți. Nu uitați de Dumnezeu! Nu voi ați făcut cerul și pământul. Eu sunt Făcătorul lor, și de aceea temeți-vă de Dumnezeu, nu numai unii de alții.

Strig la voi de sus: Pace vouă! Iar și iar strig, și iar și iar voi nu ascultati de Dumnezeu si de aceea creste teama. Glasul bisericii vă spune și vă amintește începutul vremii de post pentru venirea zilei de praznic a învierii Mele de acum două mii de ani, după ce mai-marii vremii Mi-au luat zilele prin moarte pe cruce. O, dar cum începe pe pământ vremea de post și de binecuvântare peste această vreme, căci pe pământ se varsă sânge și se înmulțesc groaza și moartea peste cei neajutorați sub gloanțe, sub mașini de război pe pământ și în văzduh? Duhul urii și al temerii și al răzbunării acoperă peste tot pe pământ în fel și chip, iar Eu, Domnul, sunt purtat de cetele îngerești și de puterile cerești și trec printre clipele groazei de pe pământ și din văzduh și-i cuprind cu îngerii pe cei ce se sting striviți de coasa morții.

Strig la voi, la cei tari și mari de peste oameni: Nu mai treceți peste Dumnezeu!

O, ce mari sunteți voi! Sunteți spaima celor ce mor uciși fără de veste. Vin spre voi și strig cu glasul Meu dumnezeiesc în lung și în lat și vă spun cu aplecare ca un Dumnezeu plin de milă: Opriți-vă! Lăsați pacea cea de la Dumnezeu să vină și să vă cuprindă în ea, dar nu mai fiți lacomi și cruzi. Împăcați-vă între voi ca frații și împăcați-vă apoi cu Dumnezeu. Glasul Meu se așează peste pământ și se face carte pe plaiul neamului român ca să pregătesc împărăția cerurilor și slava ei cu oamenii și înnoirea lumii, că a sosit această Scriptură și această vreme, iar voi ce faceți, și până când? O, întrebați-vă și voi, dar să vă și răspundeți.

O, de ce, oare, atâta război și tot război? Să știți că vă voi opri Eu. Eu sunt Alfa și Omega, Eu vă voi cumini cu milă sau cu durere peste voi dacă nu vă veți așeza în iubire, dacă nu veți ierta, dacă nu veți băga sabia în teacă.

Încă vă rog și vă aștept și vă îndemn spre duhul liniștirii și al păcii, și de aceea așa grăiește Dumnezeu: Pace vouă!

Iar și iar pace vouă, că ați stârnit durere mare peste pământul de sub voi și nu găsiți prilej bun să vă opriți, să puneți capăt duhului nimicitor!

Las peste voi duhul înțelepciunii de sus ca să vă socotiți cu el gândurile și viața și planurile voastre omenești, că iată, aveți un număr de ani, și nu știți câți veți mai avea, dar lucrați ca și cum n-ați mai avea capăt zilelor de pe pământ și că veți moșteni veșnic ceea ce dați să aveți și să tot aveți. O, de ce, oare, nu vă uitați și sus la Dumnezeu, ca să nu tot stați mai mari ca El pe pământ?

O, umiliți-vă voi, căpetenii de peste popoare, umiliți-vă, oricât v-ați simți de mari și de tari, căci Eu, Iisus Hristos, Fiul Tatălui Savaot, am fost Dumnezeu adevărat și M-am umilit mult, mult, că de mila omului am coborât din cer ca să Mă nasc om pe pământ și ca să Mă umilesc până la moarte pe cruce și ca să înțeleagă apoi tot omul cât este de mic, și cât de mare se crede de-L poate pierde și pe Dumnezeu dinaintea lui.

A făcut Dumnezeu cerul și pământul și a luat apoi pământ cu mâna și a zidit omul și a suflat duh de viață peste el și l-a făcut ființă vie, și am luat din trupul lui și i-am făcut pereche și au născut ei copii. Duhul îngâmfării însă a nimicit iubirea dintre acești copii și și-au făcut rău unul altuia, o, că nu avea Dumnezeu nevoie de jertfa lor, ci de umilința lor. Ei însă au lucrat de capul lor și au înființat moartea peste oameni, de atunci și până azi, și vă spun acestea vouă, mai-marilor de peste oameni, că duhul îngâmfării vă lucrează și pe voi și vă îndeamnă să vă ridicați deasupra lui Dumnezeu și unii deasupra altora și a oamenilor.

Vă privesc din cer clipă de clipă și sunt milos. Mi-e milă de voi și de cei care mor sub joaca voastră, căci lăcomia și îngâmfarea sunt duhuri rele, care scot iadul din adânc și îl arată pe pământ lucrând, iar Dumnezeu plânge biruit de voi, dar până când?

Aș vrea să vă aplecați și să primiți cuvântul Meu cel pentru voi, și aș vrea să vă lucreze el și să vă așeze înaintea Mea cu umilința de care aveți atâta nevoie pentru voi și pentru cei peste care stăpâniți pe pământ. De aceea împăcați-vă cu Dumnezeu mai întâi, că vine apoi și pacea dintre voi.

O, nu Mă uitați, nu Mă uitați, amintiți-vă de Mine, primiți-Mă! Eu sunt Cel ce sunt. Simțiți-vă o clipă în locul Meu ca să-Mi înțelegeți durerea și mila, duioșia și răbdarea, și apoi simțiți-vă oameni mici, neputincioși. Doar așa veți înțelege de ce Îmi cobor glasul până la voi.

L-am pierdut din rai pe om din pricina neascultării și a îngâmfării cu care s-a simțit și s-a crezut și s-a dorit mai mare ca Dumnezeu. Este viață și după viața cea de pe pământ a trupului. Priviți spre aceste cămări ale vieții veșnice și adunați-vă în ele odihnă pentru vecii, nu viermele neadormit al împotrivirii între voi și Dumnezeu din vremea voastră de pe pământ.

Sunt numai iubire. Vă dau din Mine ca să fiți și voi iubire. Vă strig duios: faceți pace pe pământ și așezați-o între voi! Cereți la Dumnezeu ceea ce nu aveți în afară de cele de pe pământ, pe care le tot adunați pe lângă voi. Cereți pentru voi cele ce nu pier, cereți, ca să vă dea Dumnezeu, căci voi aveți numai ceea ce piere. O, și nu uitați, nu uitați lucrarea bisericii, glasul bisericii, postul cel de șapte săptămâni pentru pregătirea vieții voastre cu Dumnezeu, și apoi bucuria praznicului învierii și pacea dintre voi.

Iar și iar vă cuprind și vă povățuiesc cu duhul păcii, și pentru care aveți nevoie de Duhul Cel din cer. Aplecați-vă așa cum Eu, Domnul, M-am aplecat și v-am grăit vouă în ziua

cea de îndurerată amintire când Dumnezeu l-a pierdut din rai pe om, căci lipsa lui de ascultare și de umilință l-a izgonit din slava cea dulce a grădinii raiului.

Binecuvântare așez din cer peste toți fiii lui Dumnezeu de pe pământ pentru putere sfântă prin vremea celor șapte săptămâni de smerenie și de sfințire pentru întâmpinarea praznicului învierii Mele, și las această binecuvântare și peste fiii oamenilor, o, că mulți dintre ei vor avea darul să-L cunoască pe Domnul și să primească putere să se facă fii ai lui Dumnezeu pe pământ.

Binecuvintez cu dulce acest an, anul în care Eu, Domnul, Mă împlinesc pe pământ cu șaptezeci de ani de cuvânt pe meleagul neamului român, și se va așeza sărbătoare mare și vestită de la margini până la margini, ca apoi să-Mi las descoperită slava care a stat sub taină vreme de șaptezeci de ani ca să-Mi poată fi pregătită ziua cea mare a sărbătorii cuvântului Meu, marea sărbătoare românească, sărbătoarea înnoirii, și pe care de atâta vreme o aștept ca să Mă așez cu ea și s-o dau de veste și să afle popoarele și limbile pământului iubirea Mea de la sfârșit de timp, cuvântul Meu, cuvântul lui Dumnezeu care iarăși face lumea, căci nașterea din nou a lumii Mi-a fost dorul pe care l-am arătat în tot cuvântul Meu, în toată această vreme a venirii Mele cuvânt peste pământ, și cu care de la Tatăl am venit și vin. Amin, amin, amin.

*17 februarie/2 martie 2025*

## *Duminica Întâi a Postului Mare, a Ortodoxiei*

*Pace peste popoare. Îndemn la veghe peste România. Despre lupul care se vrea la cârma țării. Pregătirea pentru sărbătoarea cea de șaptezeci de ani de cuvânt. Domnul va vesti când va fi ziua serbării.*

În zi de duminică, întâia duminică a Postului Mare, așez binecuvântare înnoită peste țara cuvântului Meu, țara română, țara Soarelui, iar Eu, Domnul Iisus Hristos, Îmi așez cuvântul în carte și ies cu el peste pământ în lung și în lat și le grăiesc împăraților de peste popoare și le tot împart îndemnul păcii, o, că nu lucrează pacea între ei acești împărați, așa de mari cum se vor și cum se arată, dar Eu, Domnul, deschid acum Scripturile și le citesc din ele și le spun că Dumnezeu mare este Domnul peste tot pământul și că în mâna Lui sunt marginile pământului și înălțimile munților și că a Lui este marea și El a făcut-o pe ea, iar uscatul mâinile Lui l-a zidit, dar lor nu le mai ajung acestea și se războiesc între ei și nimicesc cu sânge rece truda și viețile oamenilor, și tot strigă Dumnezeu la ei și le spune: Pace vouă! Vin însă din urmă părerile de rău și nu vor mai avea vremea în față ca să-și plângă greșelile și durerile pe care le fac celor neajutorați în fața cruzimii lor de a-și strânge pământ mult, că iată, a venit vremea judecății faptelor și fiecare va primi după faptele sale, precum este scris, o, că nu vor să audă strigătul lui Dumnezeu, cuvântul Meu cel plin de milă, iubirea Mea cea pentru păcătoși, cântarea Mea de jale, venirea Mea cuvânt pe pământ.

Acum așez urare înnoită și spun alesei Mele din zilele acestea: Pace ție, țara Mea, Betania Mea cea de azi, România Mea cea atât de încercată de duhul cel străin de Dumnezeu! Îți mângâi glia și neamul cel credincios ție, o, că de câteva luni de zile se zbat duhuri rele să te clatine, să te slăbească de peste tot de pe unde bate cu furtună și cu tulburare multă ca să-ți înșele fiii, neam român, iar ei nu dau să cerceteze duhurile și ca să înțeleagă ce poartă sub lucrarea lor ascunsă.

Stau deasupra cu puterile cerești, stau cu mama Mea Fecioara și cu cete îngerești ca să te veghez, țara Mea, căci duhul minciunii se tot preface în fel și chip ca să-l primești ca de la Dumnezeu și ca să-l crezi și ca să te culce jos, popor român. O, n-are cine să te trezească la veghe și să-ți spună de lupul care-și tot ascute limba ca să-l crezi că e miel și să te dea la fiare, o, și de aceea am întețit veghea cerească și cuvântul Meu peste tine, căci tu nu mai ai grijă să nu cazi slugă minciunii, o, și vei vedea curând lucrarea cea multă a duhului lui antichrist cât și de când te pândește ca să-i cazi pradă, și de aceea te strig și te rog, ascultă-Mă, popor român, ascultă-L pe Dumnezeu, apleacă-te ca să asculți! Te îmbrac în binecuvântările cerului ca să te ocrotesc, ca să te trec de ceasul ispitei și ca să vezi apoi ce milă are Dumnezeu de tine.

O, pace ție, țara Mea de azi! Te pomenesc în cuvântul Meu cel de șaptezeci de ani și-ți spun pe nume ca să-ți pot lucra soarta ta cea de la Dumnezeu și ca să mărturisească înaintea Mea pentru tine cuvântul lui Dumnezeu. În curând voi așeza sărbătoare cerească pe plaiul tău și voi povesti tuturor frumoasa Mea poveste a cuvântului Meu din mijlocul tău și a trâmbiței din care ți-am cântat iubirea Mea cea pentru tine, și voi deschide zilei de slavă a Mea și a poporului purtător de Dumnezeu, iar în ziua aceea voi pecetlui grădina de rai de la Maluri, pământul pe care Mi-am coborât trupul și cuvântul în anul 1955 și Mi-am pus trâmbița în lucrare peste pământ, dar și în suferință din partea necredincioșilor, și atunci va fi zi de slavă și poveste povestită și împărțită spre știre peste pământ.

Te cuprind în îmbrățișare de cuvânt, țara Mea, neam român, și-ți pregătesc bucurii și duhul mărturisirii, și de aceea Duhul Sfânt Își va face peste tine lucrarea și adierea Sa ca să-I simți mireasma și să te îmbeți de dragoste de Dumnezeu, căci Eu mult te iubesc și mult te binecuvintez, dar învață să cercetezi duhurile, de unde bat, de unde vin, ca nu cumva duhul minciunii să te învinuiască la Dumnezeu, căci Eu voiesc bine ție și de aceea vin la tine și te păstoresc și-ți dau din cer, o, țara Mea de azi. Amin.

Acum grăiesc peste voi, cei veghetori și lucrători cu Mine în cetatea cuvântului Meu, o, că trebuie, fiilor, să vă întăresc mereu mânuțele și picioruțele și aripioarele duhului pentru întocmirea și înfrumusețarea grădinii de la Maluri. Am încă un picuț de deslușire să așez în carte spre știre, că văd duh întrebător din unii în alții printre creștini pentru ziua serbării de la Maluri. Această zi am grijă s-o vestesc Eu după ordinea care va veni la vreme, numai să fie cumințenie și răbdare și umilință, fiilor nedumeriți pentru când va fi ziua de serbare.

Iată ce pot să vă spun acum: Îmi voi scrie în cea de-a treia carte cuvântul Meu de la sărbătoarea cea de șaptezeci de ani în ziua praznicului învierii din acest an și vom duce cu grabă mare cartea la tipar ca să vină ea la locul ei în ziua serbării de la Maluri. Va fi în ziua aceea cartea împlinită și grădina împlinită, și va fi împlinită și povestea cea văzută în film a acestui timp al Meu cu trâmbița Mea Verginica, și iată, lucrăm cu zor, iar Eu voi veni cu cuvânt de deslușire și de ordine pentru așezarea zilei de serbare, căci se aude pe ici, pe colo despre strângere în ziua de Paști, dar nu trebuie uitat că toți merg la slujba de înviere și nu se pot așeza pe cale cei ce vor porni spre izvorul de aici.

Așadar așez duhul cumințeniei și al răbdării, căci toate se vor așeza și se vor vesti și se vor împlini după sfatul cel de sus. Dau însă din vreme știre pentru cei care se vor așeza pe cale spre Maluri, că praznic împărătesc va fi această măreață zi a Mea și a celor ce se vor strânge la glasul Meu, la bucuria

cea de atunci, și de aceea să ia toți de la Mine cuvânt de ordine ca să-și pregătească straie împărătești după modelul cel românesc al strămoșilor, cămăși de neam, rochițe cusute cu cruciulițe și lungi, marame de neam mare, cuviosie cu bucurie în purtare, căci Eu, Domnul, am vestit prin acest cuvânt la începutul lui că vine vremea să strălucească această grădină de la Maluri, că vine ziua când vor intra pe această poartă fii și fiice de împărat după port, după purtare, după grăire, nu cum intrau odinioară pe furiș creștinii pândiți de peste tot ca să fie împrăștiați de dușmanii care-i pândeau pe la răspântii când veneau pe cărări tainice spre izvorul Meu de cuvânt.

Iată, după port împărătesc trebuie să se asemene fiii Împăratului Hristos, căci împărăția lui Dumnezeu are fiii ei și-și tot face fii, iar în ziua de praznic trebuie podoabe împărătești după portul strămoșilor în sărbători, la biserică și la horă în sat, o, fiilor.

O, ce frumos va fi! Să se ducă vestea aceasta a frumuseții celor ce se vor așeza pe cale în ziua aceea și să vină ca fiii de împărat, iar Împăratul este Domnul, sunt Eu, fiilor, și toți vor fi fericiți să intre, că dușmanii nu vor mai fi.

În trăistuțele lor să-și aibă fiecare sticluță pentru apă ca să ducă cu ei acasă din izvoarele grădinii, iar sticluțele să nu fie din material de foc, căci apa trebuie ferită de vase nepotrivite pentru cele sfinte. O, și alte povețe voi așeza pentru cei ce se vor aduna la sărbătoarea de la Maluri, căci oștirile cerești vor umple văzduhul sătuțului și vor face fotografii pentru cer, pentru mărturie, și de aceea voi da de știre toate câte vor fi să fie urmate și împlinite atunci.

Fiilor, fiilor, am suflat din părți peste cei doi copii mărturisitori ai cuvântului Meu peste pământ și i-am trezit și am luat foc în ei pentru mărturisire, și acum să se pregătească ei să stea primitori de oaspeți în poarta grădinii, și tututor să le împartă de la Mine povestea celor șaptezeci de ani de cuvânt de dor al Meu după om, căci dorul Mă doare și voi sta să-l pun jos o clipă în ziua aceea.

Fiilor, fiilor, pic cu pic, începând de azi și până la ziua praznicului de la Maluri voi aduce spre știre tot lucrul cel de împlinit din partea voastră, căci Eu vă cer vouă numai ceea ce puteți voi, iar ceea ce e cu neputință la voi, pot Eu, și voi vedeți mereu cât de mult pot Eu, căci vremea este să poată Dumnezeu, precum este scris, fiilor.

Așadar, cartea a treia a cuvântului Meu, și apoi împlinirea grădinii de la Maluri, și apoi povestea din filmul celor șaptezeci de ani ai Domnului și ai cuvântului Său pe pământul român, aceste trei binecuvântări vor fi așezate în ziua aceea înaintea celor ce se vor strânge la praznic.

Se vor sfinți izvoarele grădinii, va fi împărțită apă și lumină, fiilor, și nu va lipsi din grădină cartea cusută pe pânză, cuvântul Meu cusut cu acul, piculețe de cuvânt din cei șaptezeci de ani ai grăirii Mele peste pământ, și apoi alte simboluri mărturisitoare și așezate în grădină, căci popor mult se va aduna, iar îngerii Mei vor lucra cu voi de acum și până la ziua de praznic și vor lua chip ca să vă ajute de la Mine, iar voi sunteți mâinile și picioarele Mele, fiilor.

O, fiilor, fiți fiii dreptei credințe, ai ortodoxiei, căci curând, curând vă voi arăta pe voi mărturisitorii acestor șaptezeci de ani ai venirii Mele cuvânt pe pământul român și va străluci între pământ și cer această zi de slavă și toată așezarea ei întru lumină și întru vestire peste pământ.

Și acum, pace vouă! Vă voi povățui pas cu pas. Duhul Sfânt va lucra peste tot și de peste tot din partea Mea, iar poporul care se va aduna, iată, să ia îndemn să se pregătească de mare sărbătoare cerească și românească la Maluri, în ziua în care Eu, Domnul, o voi vesti peste pământ.

Vă îmbrac în pacea Mea, vă cuprind în mila Mea, vă împart mângâierea Duhului Sfânt. Pace vouă, pace vouă, pace vouă, o, fiilor! Amin, amin, amin.

*24 februarie/9 martie 2025*

## *Duminica a treia a Postului Mare, a Sfintei Cruci*

*Grăirea Domnului cu România, care va învia prin crucea ei. A sosit vremea Scripturii pentru înnoirea lumii. Sărbătoarea cea de șaptezeci de ani va vesti pe Domnul și pe România. Domnul stă la cârma alegerilor din România. Pregătirea grădiniței de rai de la Maluri.*

Sunt deasupra ta în nor și-Mi las cuvântul de mângâiere peste tine, țara Mea cea de azi, o, și nu mai pot să te las fără povața Mea mereu și-Mi cer aceasta sfinții veniți la cer de pe pământul român, căci ei văd ce binecuvântare ți-a croit ție Dumnezeu încă de la facerea lumii, încă din vecii, și iată, Mă ajut cu ei ca să Mă așez cu împărăția Mea pe vatra ta, că Mi-am început zidire sfântă să lucrez cu tine și să se ducă această veste și lucrare peste pământul tot, că a venit vremea nunții Fiului lui Dumnezeu și trebuie să-Mi vestesc slava aceasta a Mea dată de Tatăl lângă tine și cu tine în mijlocul popoarelor toate, o, și iată de ce tot vin, și trebuie să te țin de mânuță și să te conduc spre această sărbătoare a Mea cu tine și să pregătesc această zi, și am o mânuță de inimi mari în care am așezat iubirea Mea și darul credinței pentru venirea Mea cuvânt pe pământ și împlinirea înnoirii lumii, că a sosit această Scriptură și vremea ei, țara Mea.

O, hai, trezește-te mai înainte de răsărit ca să-Mi ieși în întâmpinare, căci Eu te întâmpin și vin la tine cuvânt, vin și tot vin, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh vin, și acesta este semnul prin care Mă arăt venind și lucrând, crucea și puterea ei de biruință, căci acest semn M-a sculat pe Mine din mormântul răstignirii Mele pe cruce și M-a scos înviat dintre cei morți, o, și tot așa a fost și cu tine, cu crucea ta cea grea mereu peste tine, peste neamul și pământul tău, și frumoasă este povestea ta, povestea Mea cu tine pe pământ și în cer, și este ea mărturisitoare sus de către toți strămoșii tăi și sunt ei cei mai slăviți între cei din cer din pricina alegerii tale de la Dumnezeu împărțită ție, iar Eu te cuprind în cuvântul mângâierii și-ți țes cu el veșmânt de bucurie, țara Mea.

O, pace ție, dulce țară, și de aceea ți-am spus prin acest cuvânt că te-au cântat poeții tăi creștini și păgâni și nu știau ei de ce te cântă, dar știa Duhul Meu aceasta și sufla El, știa frumusețea ta cea de la Mine așezată peste tine, iar taina Mea de peste tine o știu multe popoare, prin Duhul Meu o știu, căci așa a făcut Dumnezeu să știe, o, și ți-au pândit frumusețea și bogăția ta mulți dușmani, dar Eu, Domnul Dumnezeul tău, te-am îmbrățișat tot timpul și te-am smuls din mâinile celor pe care mereu i-am rușinat prin brațul tău sfințit de iubirea Mea cea pentru tine, o, și acum Mă apropii cu zi de slavă deasupra ta și te gătesc frumoasă și vin cu cei din cer pe nor de slavă și facem praznic de vestire pe plaiul tău ca să Mă vestesc peste pământ că sunt cu tine la masă de cuvânt cu putere în el, și iată, se apropie praznicul învierii Mele și vom vesti o zi dulce și o petrecere măreață și vom sta la masă de cuvânt de înviere și va tresălta văzduhul de fericirea cerească și va tresălta pământul român sub slava cea de deasupra lui și vom împărți mângâiere și voi vesti numele Meu și numele tău la masă de nuntă cerească, și toate vor fi ca în cer în ziua aceea, căci Eu,

Domnul, gătesc această zi, iar Eu sunt din cer. Amin.

Ți-am grăit cerește, că sunt plin de duhul mângâierii, neam român. O, de Mi-ar răspunde duhul tău cu aceeași iubire și simțire! E Domnul cuvânt peste tine de șaptezeci de ani. Auzi tu? Voi vesti această poveste a cerului cu tine și vor ști neamurile pământului de povestea ta cea de la Dumnezeu, și dau să te pregătesc, ca să nu fii luată pe neștire când munții se vor apleca să ia de la tine binecuvântarea lui Dumnezeu, și acum te îndemn să propășești cu binecuvântarea Mea, și te rog, trezește-te la glasul Meu! Vremea postului mare de dinaintea praznicului învierii Mele este la jumătatea lui, dar el n-a fost iubit și urmat, decât de creștinii cu frică de Dumnezeu, iar Eu, Domnul, pentru creștini și prin creștini las binecuvântare peste țară și chem spre căință și spre înviere tot neamul român încreștinat, căci Dumnezeu trebuie iubit, nu trebuie uitat, ci trebuie ascultat. Amin.

Iată, privesc de deasupra peste tine, neam român. Se tulbură în fel și chip apele din tine prin cei ce se vor mari. Duhul trufiei îi chinuie pe cei înscriși să biruiască pentru cârma țării. Cei care nu sunt în stare nici pentru ei, unii ca aceștia se zbat acum să ajungă deasupra acestui neam. Privesc îndurerat peste încurcarea limbilor lor. S-au rugat de popor să-i sprijinească să ajungă sus, dar fără merite care se cuvin celui vrednic pentru stat pe scaunul de cârmuire. Omul lucrează ca omul, iar Dumnezeu ca Dumnezeu, dar când oamenii nu au nevoie de Dumnezeu nu se poate să stea deoparte Dumnezeu. Așadar, lucrez Eu, Domnul. Voi da și nu voi da prilejul să se meargă înainte pentru acest sorț.

Stau și privesc și măsor și grăiesc pentru cine Mă aude și pentru cine nu Mă aude, căci acum două mii de ani M-am oprit pe coasta de sus a Ierusalimului stând pe mânzul asinei și am grăit ce aveam de grăit cu Ierusalimul cel încăpățânat, care nu voia să audă chemarea Mea, Duhul Meu, venirea Mea cea de la Tatăl și lucrarea Mea de peste el, și-și vedea de ale lui, după cum își alesese să lucreze fără Dumnezeu, dar Eu i-am grăit în taină și i-am vestit despre depărtarea lui de Dumnezeu, de cuvântul lui Dumnezeu din mijlocul lui, și s-a împlinit tot cuvântul Meu apoi, tot ce am grăit în ziua aceea pentru Ierusalim, o, și așa se va împlini tot ceea ce Eu, Domnul, grăiesc în zilele acestea peste pământ și peste popoare. Sunt Eu în față și dau fiecăruia după cum este fapta sa, și nu va fi altfel, căci planul Meu se va împlini, și nu al omului, o, și Mă doare că omul nu dă să împlinească de bună voie cuvântul lui Dumnezeu de peste el, căci omul este hoț, este trădător și este mincinos, și de aceea este fricos și cade în laț fără să se aștepte, și cade prin lucrarea lui cea rea, căci varga mâniei Mele este chiar în mâna lui precum este scris, și nu vor fi rușinați cei care Mă cheamă pe Mine, ci numai cei necredincioși, care vor rămâne în iadul lor, în rătăcirea minții lor, și vor amuți gurile viclene și defăimătoare, și voi pregăti bunătățile Mele peste cei care nădăjduiesc în Dumnezeu între fiii oamenilor și îi voi ocroti pe ei cu acoperământul feței Mele împotriva tulburărilor fel de fel, și îi voi ține sub cortul Meu ca să-i acopăr de împotrivirea limbilor și-i voi îmbărbăta spre biruința lor cu Dumnezeu, căci așa este scris să se împlinească. Amin.

Am mers în fața poporului ales când l-am scos dintre păgâni și am stat acoperit în stâlp de nor și de foc ziua și noaptea și așa l-am călăuzit cu tot cuvântul Meu din mijlocul lui, căci așa i-am făgăduit. O, așa am mers și în vremea aceasta în fața unui popor purtător de venirea Mea cea de la Tatăl ca să-l pregătesc să Mă primească și să Mă creadă și să Mă urmeze, și eram acoperit de trâmbița Mea prin care am grăit mulți ani, și apoi în nor stând până azi, când se scrie pe pământul român șaptezeci de ani de cuvântul lui Dumnezeu pe acest meleag binecuvântat încă de la început pentru întoarcerea Mea ca să-i trag pe toți la Tatăl, precum am făgăduit când M-am ascuns în nor în ziua înălțării Mele de lângă ucenici.

Această duminică se cheamă duminica crucii. Crucea este semnul venirii Mele, căci vin în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, iar crucea este cu creștinii, și creștinii sunt cu ea și sunt ei neamul crucii lui Hristos, purtătorii de cruce, iar cei ce nu iubesc pe Hristos fug de cruce și-și fac singuri biserici de-ale lor și trag de pe cale pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu, și iată rătăcirea, și nimeni nu se găsește să-i biruiască pe rătăcitori, dar puterea crucii îi va birui pe ei, și apoi mulți vor vedea și vor apuca pe calea crucii și Mă voi întâlni cu ei pe această cale, căci Eu sunt Calea, Eu și crucea, Eu și calea cu care și pe care am biruit moartea și iadul și am vestit învierea și mântuirea tuturor celor care vor iubi crucea și puterea ei, căci crucea este semnul Meu cel de acum două mii de ani și cel de azi, și se va înființa semnul ei între cer și pământ curând, curând, spre rușinea celor ce au defăimat acest semn, și nu și-au însemnat cu el trupul și pasul și lucrul și viața și credința și pe Domnul.

O, țara Mea de azi, o, neam român, grăiesc și tot grăiesc din nou peste tine, iar tu îți vezi doar de cele de pe pământ, și nu ridici ochii spre cer. O, cum să fac să te deștept de-a binelea? Vine dimineața cea mare. Cum să fac să te ridici mai înainte de răsăritul ei? Nu voiesc să te zgudui ca să te trezesc, căci am făgăduințe rostite pentru tine, pentru pământul tău, dar cum să fac să auzi și să crezi de la Dumnezeu pentru întâlnirea Mea cu tine față în față cu popoarele toate, și pe care le tot vestesc și le trimit vestirea și le grăiesc de tine, țara Mea? Am rostit cu mulți ani în urmă prin această carte a cuvântului Meu de azi și am spus că Eu, Domnul, cu cinci creștini voi birui pe mulți, iar cu zece creștini voi birui o țară, o voi birui spre dragostea Mea, spre bucuria cea de la Mine pentru ea, și voi birui pe toți vrăjmașii cu acești creștini ai credinței sfinte și ai ascultării de Dumnezeu, o, și așa voi lucra, căci cuvântul Meu are putere să se împlinească, are, căci Eu sunt acest cuvânt.

Tot Mă strâng și Mă tot strâng cu Duhul că grăiesc prea mult și că plictisesc, dar pentru cei ce așteaptă îndelung din gura Mea pentru ei, iată, cobor cuvânt ca să-i satur, ca să-i hrănesc pe ei, și mai ales pe cei din cer, care stau ca puii de pasăre cu ciocul deschis și așteptând să le aducă părinții hrană, căci acest cuvânt din vremea de acum este pentru mângâierea cerului, este pentru învierea morților care aud glasul Meu cel pentru învierea lor, o, și este pentru creștinii care se hrănesc pe pământ cu Dumnezeu, cu hrană din cer, căci sufletul lor cere și așteaptă să le dau din cer.

În ziua ce a trecut au avut între cei din cer serbare de pomenire cei patruzeci de mucenici din Sevasta și au fost ei pomeniți de creștini pe pământ și au rămas la masa Mea de cuvânt în ziua aceasta și se hrănesc ei cu duhul cuvântului Meu și se scrie de către îngeri statul lor la masa de azi, iar ei îndeamnă acum pe creștini să nu fugă de cruce, de mărturisirea cea pentru Hristos, căci drumul spre cer este crucea, pe care și ei au îmbrățișat-o cu supunere când le-a fost probată credința și statornicia ei, și au ei pomenire veșnică de mărturisitori ai Mei și ai crucii, și sunt acum tot un zâmbet că sunt pomeniți la masa Mea de azi cu poporul cuvântului Meu în

mijlocul neamului român, cu care acum am stat în sfat.

O, țara Mea, o, neam român, pace ție! Îi voi rușina pe toți cei trufași din mijlocul tău și din afara ta și-i voi micșora și pe unii și pe alții, căci se dau mari și puternici, dar sunt fricoși, și se luptă să câștige ceea ce nu merită după statura lor, iar Eu, Domnul, lucrez după planul Meu cel de sus și îl învăț pe poporul cel hrănit cu glasul Meu, ca să știe el că tot ceea ce se lucrează este sub ochiul Meu și conduc Eu totul, după cum va fi să fie voia lui Dumnezeu din tot ceea ce se tot zbat mai-marii de pe pământ să facă și să poată ei, numai că se va împlini ceea ce este scris să se împlinească, și nu va fi altfel, căci Eu, Domnul, sunt în față și sunt la cârmă ca să fie ca Dumnezeu, și nu ca oamenii, chiar dacă prin oameni se mișcă toate pe pământ.

O, popor al cuvântului Meu, să știi, fiule, că toate câte se vor lucra și vor rămâne va fi să fie după voia Mea, iar tu stai lângă Mine și adu-Mi aminte de făgăduințele Mele pentru țara și neamul român și fii tare cu credința, căci prin credința ta Eu lucrez ca să împlinesc apoi, și de aceea pace ție cu Dumnezeu și întărește-ți puterea duhului și a brațului trupului și grăbește-te cu hărnicie și cu patimă ca să împlinești frumusețea grădinii de la Maluri și să scriem o filă nouă, o sămânță nouă, o floare nouă prin lucrarea Mea cu tine pe pământ, un dulce și nou mărgăritar al cetății cuvântului Meu, și să fie un mare început tot ce am început Eu, Domnul, acum șaptezeci de ani pe acest petecuț de pământ, care are nume nou pe el: Grădinița de rai de la Maluri, povestea Mea cea de atunci și până acum pe plaiul neamului român. Amin, amin, amin.

*10/23 martie 2025*

## *Duminica a patra a Postului Mare, a Sfântului Cuviosului Ioan Scărarul*

*Grăirea Domnului cu țara română. Învățături și îndemnuri pentru viață sfântă. Binecuvântare pentru vestire (expoziția „Al șaptelea înger"). Serbarea de la Maluri va fi ca în cer.*

Glasul Meu se lasă auzit de deasupra și intru în cetatea cuvântului Meu și-Mi așez în carte grăirea ca să împart mângâiere și binecuvântare peste țară, peste tine, neam român, ca să te ocrotesc și să însemnez peste tine grăirea Mea cu tine ca să se teamă duhurile rele și să te ocolească, și să Mă vadă oștirile cerești la veghe, căci Eu, Domnul, am popas cu cei din cer deasupra ta ca să-Mi împart cuvântul peste pământ și să tot spun pace peste pământ și peste oameni, căci oamenii sunt fără de pace și caută mângâiere, o, și nu este mângâiere pe pământ, nu este decât în cuvântul Meu despre care am făgăduit că va veni cu mângâierea lui, cu povața Mea, țara Mea, o, și te îndemn să te înveți să iubești pe Dumnezeu tot mai mult și să nu-Mi disprețuiești cuvântul, că iată, Mă doare, cu toți cei din cer Mă doare, că tu ești scrisă la Dumnezeu țară creștină, o, dar nu văd în fiii și fiicele tale iubire de Dumnezeu, frică de Dumnezeu, împlinirile lăsate din strămoși pentru mers creștinesc, nu oricum mers, iar pe pământ ustură peste oameni varga mâniei Mele din loc în loc și ia pe neștire de la margini la margini toată suflarea, o, că plânge pământul și se zbate sub apăsarea fărădelegii săvârșite fără de oprire de toate popoarele, de toți împărații ca în vremea lui Irod, când Eu eram venit pe pământ ca să atrag spre Tatăl Ierusalimul și toată Iudeea și neamurile toate apoi, dar n-a fost chip, căci păcatul era mângâiere pentru toți ca și acum, și nimeni n-a voit cu Dumnezeu, ci cu păcatul și cu roadele lui, care a adus mânie și moarte și iad și jale peste tot.

O, țara Mea, este scris pentru vremea aceasta post și pregătire pentru praznic de înviere, dar tu dai să uiți de Dumnezeu. Mă doare și Mă doare de la tine. O, vino-ți în fire! Te așteaptă strămbunii tăi sfinți la fântâna învățăturii cerești ca să nu calci voia lui Dumnezeu ca păgânii, o, țară cu nume creștin pe fruntea ta!

E jale peste tot pe pământ, căci viața păgână a fiilor oamenilor atrage blestem și moarte și disperare și sfârșit îndurerat. E jale și în tine și multă încurcătură de limbi. Se cere ținută voia lui Dumnezeu, o, dar nu mai are românul în fire voia Mea s-o lucreze peste el. Am izvorul cuvântului Meu pe vatra ta, neam român, ca să Mă împart peste pământ și să-Mi vestesc venirea, biruința scrisă în Scripturi s-o săvârșesc și să așez pe pământ împărăția cerească înnoită prin cuvânt. Este scris post de șapte săptămâni acum, iar tu ucizi ca să mănânci carne și celelalte din carne. Mă doare. Mă judecă duhurile rele că prea mult te iubesc, o, și nu te pot lăsa spre pedeapsă, că am în tine lucrarea Mea de la sfârșit de timp. Am pus pe poporul cuvântului Meu să stea zi și noapte cu viață creștină înaintea Mea pentru el și pentru tine, țara Mea, că am de împlinit peste pământ înnoirea a toate. O, lasă-te sub voia Mea, că e cerul lucrând deasupra ta veghea cea sfântă și soarta ta cea de la Dumnezeu la sfârșit de timp. Vino în duhul ascultării și spune-Mi tu cu adevărat: *„Precum în cer așa și pe pământ, Doamne, să fie"*.

O, te rog înlăcrimat, vino spre ascultare de Dumnezeu și de părinți, țara Mea cea de azi! Spală-te în râul cuvântului Meu din mijlocul tău și dă de la tine dorul și gustul păcatului și ia dorul de Dumnezeu și de rai în tine, că este scris pentru tine să fie raiul pe pământul tău, căci este ascunsă în tine taina lui Dumnezeu, facerea omului din pământul tău la începutul facerii, o, și te voi spăla, plângând voi sta cu tine și te voi spăla de păcat și de plata păcatului.

Omul este sfânt dacă mănâncă mâncare sfântă, curată de păcat și de mâini cu păcat pe ele, căci mâncarea cea pentru trup se face cu mâini curate, o, dar nu mai sunt mâini curate pe pământ, nu-și mai spală nimeni mâinile ca să lucreze curat cu ele apoi. I-am povățuit pe cei ce-Mi urmează cuvântul învățăturii Mele și le-am spus să facă totul cu mâna lor pentru hrană, dacă vor să fie sfinții Mei, iar Eu Sfântul lor. Pentru cei curați este învățătura Mea, iar pentru cei ce se întinează zi și noapte este strigarea Mea la ascultare pentru sfințenie. Eu, Domnul, trebuie să am și popor curat pe vatra românească și de aceea las povața Mea pe acest pământ pentru cei care vor să fie popor al cuvântului Meu și cărora Eu le spun: De ceea ce este necurat să nu vă atingeți, iar Eu vă voi primi pe voi și veți putea cu sfințenia de care are Domnul nevoie în oameni, o, că e vremea cea sfântă la hotar, ca și venirea Mea la un popor pregătit pentru slava cu care vin.

Nu este curată de păcatul din om hrana cumpărată și găsită de-a gata, căci mâinile celor ce gătesc această hrană nu sunt spălate de păcat, ba chiar cu dinadinsul le ating de păcat ca să se umple omul peste tot de duhul desfrâului care iese din trup, iar omul nu știe ce mănâncă și de ce este atinsă mâncarea pe care o cumpără cu nume de mâncare de post, dar dacă nu postește de păcat cel ce face mâncare nu este curată mâncarea, și iată ce mare strâmtorare pe pământ, câte boli trupești și sufletești împărțite prin păcat, și câtă minte căzută din oameni!

O, cine ar fi să mai spună pământenilor ceea ce văd Eu,

Domnul, că se lucrează din iad pe pământ? O, iată de ce vin! Mi s-a luat dreptul în inima și în trupul omului, ba chiar și în creștin, căci nici creștinul nu-L iubește pe Domnul și nu-I face loc sfânt lui Dumnezeu în el, și vai celui fără Dumnezeu, fără ocrotirea Domnului înăuntru și în afara lui pe pământ între fiii oamenilor plini de duhul desfrâului zi și noapte! De ce să-și mai plângă oamenii pe fiii lor când ard și mor năpraznic în vreme de desfrâu și de pofte păcătoase? Păcatul atrage moarte și chin și lacrimi și deznădejde, o, și nu mai este de pe nicăieri să vină mângâierea. Vin Eu și mângâi cu povața, dar dacă povața Mea este disprețuită nu mai este altă mângâiere, o, nu mai este, căci mângâierea este una, cea de la Dumnezeu, și este pentru cei ce iubesc ca Dumnezeu. Amin.

Am avut popor mult și mare lângă izvor, dar cum a venit, tot așa s-a și dus în lături, fiindcă nu a ascultat povețele Mele pentru sfințenie. Numai sfințenia îl ocrotește pe creștin, iar sfințenia se lucrează cu mâini curate, o, și cine mai are în fire să se spele pe mâini de păcatul dinăuntru și din afara lui?

Aș vrea să am copii sfinți, creștini gata de masă sfântă cu Mine, și de aceea cei ce se împărtășesc în fiecare zi trebuie să se hrănească numai cu hrană de rai și curată de mâini nespălate de păcat, căci omul pe pământ s-a învățat să tot facă păcat, iubind păcatul și dorul după el, și iată, așa am pierdut Eu pe mulți care au venit și au bătut și au intrat, iar dacă nu au stăruit cu statul lor întru Mine au pierdut locul lor lângă Domnul și s-au dus spre dorurile lor.

O, iată de unde vine sfințenia în oameni! Vine de la ascultare de Dumnezeu, de la iubire sfântă, și mai ales de la hrană curată, sfântă, cu mâini spălate tot timpul, așa cum a fost legea cea din Israel pentru spălarea mâinilor și a picioarelor, pentru spălarea celor atinse de păcat și necurate până seara, căci legea cea împotriva păcatului înștiințează păcatul că este și că trebuie spălat, și că e murdar păcatul ca și omul care îl lucrează.

Am o mânuță de popor învățat din cer, și prin el țin în palmă pământul și neamul român, ca să ajung până la ziua când Duhul Sfânt va împărți putere și duh de sfințenie peste fiii acestui neam, și de la ei peste pământ din loc în loc, pic cu pic, căci Duhul lui Dumnezeu e frumos, e mult, e mare peste acest neam, care odinioară era frumos prin strămoșii cei sfinți, care țineau legea lui Dumnezeu peste acest pământ.

Aș vrea să-Mi înmulțesc poporul cel sfințit, ca să Mă arăt cu mult popor iubitor de Dumnezeu. Vine ziua cea dulce de tot, nu peste mult timp. Să fie gata grădinița de la Maluri, iar Eu, Domnul, numaidecât vestesc ziua sărbătorii pentru cei care se vor aduna la izvor, la sărbătoarea de mărturie, și-i voi povățui din vreme pe toți să-și gătească straie domnești și să vină înveșmântați domnește, căci Eu voi privi de pe tron ca să-i văd cum se adună ca fii ai Împăratului ceresc, căci ziua aceea va fi zi de nuntă a Fiului lui Dumnezeu, iar cei adunați trebuie să semene cu masa nunții, cu decorul ceresc, o, că mereu am spus la creștini să-și facă haine sfinte ca a celor din cer, ca a voievozilor, ca a fetelor de împărat care-și așteaptă mire pețitor.

Mă aplec acum spre cetatea de scaun a țării și mergem cu veste mărturisitoare *(expoziția „A șaptea trâmbiță" la Muzeul Țăranului Român, n.r.)* și coborâm de acolo cu vestirea cea mare împărțită peste țară și venim coborând în grădina de la Maluri pentru ziua de serbare, o, și alte vestiri vor veni de la Noi, căci totul va fi cerește, iar cei din cer vor umple văzduhul de jos până sus, până la al nouălea cer, și veste dulce va umple tot pământul despre izvorul Meu de cuvânt peste pământ, și de aceea pregătire ca în cer trebuie să lucrăm, și tot mai ceresc să fie micul Meu popor cu care Eu, Domnul, Mă vestesc peste pământ și Îmi apropii tot mai mult slava cea văzută, căci vremea se grăbește.

Așadar, pace vouă, celor ce-Mi stați veghetori și lucrători cu Mine în cetatea cuvântului Meu, pace, fiilor! Îmbărbătare vă împart, și vă gătesc puteri sfinte mereu. Voi sta lângă voi mereu și vă voi așeza pe masă cuvântul de povață și de veghe, fiilor, iar voi fiți cu nădejde căci aveți pe Domnul cu voi.

Vă cuprind în mângâieri, vă împart iubire și putere și ajutor cât vă trebuie și vom ieși cu frumusețea grădinii de la Maluri, și pe care o așteaptă cetele cerești, și mai ales ceata cerească a neamului român, și de la care iau acest nume toate cetele din cer, căci țara Mea cea de azi este întâia, este cea de la început și cea de la sfârșit, iar Eu îi sunt Păstor, o, fiilor.

Amin, amin, amin.

*17/30 martie 2025*

## *Duminica a cincea a Postului Mare, a Sfintei Cuvioasei Maria Egipteanca, Înaintepăznuirea Dumnezeiești Buneivestiri*

*Domnul vine pe pământ cu veacul veșniciei. Omul trufaș nu-L iubește pe Dumnezeu. Pământul român, pământul facerii omului, la început și la sfârșit de timp. Însuflețire pentru lucrarea de la Maluri. Binecuvântare pentru începutul vestirii sărbătorii de la Maluri.*

Când Eu vin cuvânt pe pământ ca să Mă așez cu el în cartea Mea cea de azi Îmi iau cu Mine suitele cerești cu care Mă port între cer și pământ și-Mi scriu cuvântul și pe pământ și în cer și Mă împart cu el, cu lucrarea Mea cea de la Tatăl dată s-o lucrez, și iată, în sărbători sfinte și în duminici am lucrare de cuvânt peste pământ, o, că multe sunt de lucrat și de scris jos și sus, și am lucrători de sus și de jos și nu stă Dumnezeu din lucrarea Sa scrisă și împlinită tot timpul, de la ziua întâi a facerii văzutelor și nevăzutelor și până la veacul veșniciei, până atunci Eu tot grăiesc și tot scriu, și toate sunt așezate ca în film în locașurile cerești pentru veșnicie, și iată, lucrez în vremea aceasta lucrarea cea de la capătul lucrului Meu văzut, și am o mânușiță de popor ascultător și Mă sprijin pe el cu venirea Mea cuvânt pe pământ, așa cum în toate vremile Mi-am pregătit să am la cine să trag pe pământ când vin să-Mi fac între oameni lucrarea.

O, nu numai omul lucrează. Eu, Domnul, lucrez mult de tot, chiar și pe cele pe care omul le lucrează spre bine sau spre rău, după cum se întâmplă să-și adune el plata prin fapte, căci Eu văd înainte de vederea omului și le așez pe toate după cum e viața lui cu Dumnezeu sau fără Dumnezeu, și iată pe pământ lucrare multă fără Dumnezeu din partea omului stăpânit de duhul trufiei, duhul care l-a despărțit pe om de Dumnezeu în rai, căci omul care nu-L iubește pe Dumnezeu este trufaș și nu iubește, căci cum s-ar putea să iubească omul trufaș?

O, nu știu oamenii de pe pământ de ce nu-L iubesc pe Dumnezeu, de ce nu se apleacă, de ce nu-I dau dreptul lui Dumnezeu să lucreze prin ei și din ei după voia Sa cea de sus.

O, pace ție de la Domnul Dumnezeul tău, țara Mea cea de azi, România Mea cea de la începutul facerii și cea de azi! Mi-e tare drag locul tău de pe pământ. Ești pământul pe care am stat cu picioarele și am luat tină din trupul tău și am făcut trupul omului și am suflat apoi peste el duh de viață și a fost omul apoi ființă vie ca și Dumnezeu, o, și s-a purtat omul apoi

cu Mine ca și cum nu l-aș fi făcut Eu ca să fie el, și s-a umplut de trufie când s-a văzut cum și cât este, și de atunci și până azi s-a iubit pe sine omul și nu L-a iubit pe Dumnezeu, pe Făcătorul său, de la Care el a luat ființă, și de aceea am spus Eu acum două mii de ani când am venit și am stat iarăși pe pământ și am spus la tot omul care voiește să Mă urmeze de aproape, i-am spus: Cel ce voiește să vină după Mine și să-Mi urmeze, acela să se lepede de sine și să-și ia crucea și să meargă pe urma Mea lăsând tot ce el a avut și câștigând pe Dumnezeu de partea sa.

O, țara Mea de azi, cuvântul Meu izvorăște din tine peste pământ ca la facerea lumii. Lucrarea omului nou, după chipul și asemănarea Mea, aceasta am de lucrat în zilele acestea prin cuvântul Meu așezat de gura Mea pe vatra ta, pe masa ta. Te iubesc cu mare iubire și aș vrea să Mă bucur în tine așa cum M-am bucurat când am zidit cerul și pământul și omul apoi, omul lucrat de Dumnezeu din trupul tău și din Duhul Meu.

O, ce taină mare! N-are cine paște această pășune căzută din cer ca mana care venea spre Israel când l-am scos din lume ca să fie apoi așezat pe pământul binecuvântat. Mă adun cu oștirile cerești deasupra ta și te cuprind în Duhul Meu și în grăirea Mea de peste tine și-ți dau din cer ca să te înveți de unde să-ți alegi hrana ca să faci miere și să fie de folos truda ta cu Dumnezeu. Am peste tine pe strămoșii tăi sfinți, care-ți veghează trupul și duhul, o, și am deasupra ta pe mama Mea Fecioara de ocrotire ție și Mie ca să-Mi păzesc ce este al Meu, să-Mi cresc în tine o mânuță de popor îmbrăcat în darul și harul credinței venirii Mele cuvânt pe pământ acum, la sfârșit de timp, iar el să Mă împartă de la margini la margini cu vestea venirii Mele iarăși de la Tatăl ca să-Mi pregătesc arătarea și biruința, precum este scris să se împlinească în toată întregirea ei lucrarea Mea cea de la Tatăl, căci Tatăl Meu a trimis încă de la facere și până azi slugile Sale peste pământ ca să-l întoarcă pe om, după ce omul a pus stăpânire pe pământ și pe cer, iar omul cel plin de sine i-a omorât pe toți trimișii Tatălui, și apoi M-a trimis Tatăl pe Mine, pe singurul Său Fiu, dar și pe Mine M-a dat la pieire trufia omului, iar acum sunt îmbrăcat în Duh, în cuvânt, o, și nu mai are cum să Mă mai biruiască omul, și vin cu Tatăl, iar Tatăl are socoteala făcută pentru om, pentru cele lucrate de om împotriva Sa și vine acum biruința lui Dumnezeu și a Fiului lui Dumnezeu, și iată-Mă, sunt Cel înviat, sunt Cel ce Mă întorc ca să fac biruință și dreptate aleșilor și drepților Mei din toate vremile trimiși de Tatăl după om, și grăiesc acestea toate în ajun de praznic sfânt, praznicul dumnezeiești Buneivestiri, când mama Mea Fecioara a fost acum două mii de ani pețită de înger ca să Mă primească să vin și să Mă nasc Prunc prin trup de Fecioară, precum era scris în Scripturi despre Fecioara care va lua în pântece pe Dumnezeu Fiul, o, și sunt la masă de cuvânt cu ea aici și Ne dăm mângâiere unul altuia și luăm din ea și împărțim părintește pentru cine voiește să ia de la Noi și să fie împărțitor de mângâiere ca și Noi din unul în altul între oameni și să Mă bucur că merge vestea cerească și toată lucrarea ei așezată prin cuvânt la sfârșit de timp, ca să știe oamenii că Dumnezeu Se pregătește cu slavă multă pe pământul român și scoate deasupra pe cele lucrate în taină pentru fața cea nouă a lumii, căci vine văzut această înnoire, vine, că a venit acest timp, și iarăși începe Domnul facerea Sa. Amin.

Iată, trebuie credință și împliniri prin credință, căci toate s-au împlinit prin credință în vremile de sub cer, o, că vine vremea nevăzutelor facerii lui Dumnezeu, și fericiți sunt și vor fi cei atinși de taina Duhului Sfânt, căci așa se văd, și cerul Meu înseamnă nevăzutele lui Dumnezeu dintre pământ și cer. Și cum așa? Iată, nevăzutele sunt cele ce erau la Dumnezeu din vecii, adică înainte de facerea celor făcute de Dumnezeu la vedere pentru ochii omului, o, și vine vremea nevăzutelor lui Dumnezeu ca să se vadă de pe pământ, și de aceea strig peste tot și spun: Fericiți că vedeți lucrările lui Dumnezeu ca să puteți spune și voi ca proorocul și împăratul David, care vorbea cu Domnul și spunea cu umilință multă: *«Doamne, cele nevăzute și pe cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie!»* Amin. Iată, pe acestea le voi arăta, când la arătarea lor se va sfârși trufia omului și va vedea omul locașurile Tatălui Meu și ale Fiului Său și ale celor ce împărățesc cu El pe vecii, iar facerea omului nu va mai fi atunci, căci toate trec, precum este scris că trec, ca să rămână Dumnezeu și iubirea Lui și cei ce iubesc, căci cei ce iubesc sunt sfinți, toți sunt sfinți prin iubire.

Acum însuflețesc cu proaspăt cuvânt pregătirea și lucrarea de la Maluri, locul pe care Eu, Domnul, am coborât și Mi-am început trâmbițarea cuvântului în anul 1955, o, și aștept ultima floare udată, ultima mână de pregătire și porțile larg deschise și bucuria cerească din ziua aceea când cuvântul Meu cel de șaptezeci de ani va curge de deasupra și va înnobila inimile celor ce se vor strânge la serbare, la strigarea Mea de vestire să vină cei cu dor de venire la Mine și să le grăiesc lor că sunt acolo cu nevăzutele facerii, cu toate puterile cerești, cu îngerii și cu sfinții în mii de mii și cu toți strămoșii sfinți ca să deschidem cartea și povestea Mea cea de șaptezeci de ani pe plaiul neamului român, câtă vreme atât de tainic am lucrat și am cuvântat și au luat ființă toate, toate în nevăzutele lui Dumnezeu și gata stau să se arate, o, și ce credință îți trebuie, omule, pentru această vedere peste duhul tău care să spună și în tine: *„Doamne, cele ascunse și nearătate ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie”.*

Binecuvântare las în carte pentru începutul vestirii sărbătorii de la Maluri și veți merge, fiilor, în cetatea de scaun a României Mele și veți așeza acolo spre vedere simbolurile cu care Eu, Domnul, lucrez și împlinesc cuvântul Meu peste pământ, cuvântul cel din toată vremea Mea cu voi, și apoi veți veni acasă pentru mersul înainte al gătirii grădinii de rai de la Maluri, și această zi de sărbătoare e așteptată cu cel mai nestăpânit dor de către toate cetele cerești, și mulți de pe pământ se vor aduna și vor lua din slava Mea cu voi, iar până atunci Eu, Domnul, voi tot grăi cu voi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

*24 martie/6 aprilie 2025*

## *Duminica a șasea a Postului Mare, a Floriilor. Intrarea Domnului în Ierusalim*

*Pregătire pentru sărbătoarea de la Maluri. Îndemn la pace între țările care se războiesc. Aplecarea stinge războiul (aduce pacea). Povețe pentru popor, îndemn la hărnicie și jertfă.*

Sunt deasupra în nor și-Mi vestesc străjerii cuvântului Meu să se ridice și să deschidă cartea și să-Mi așeze în ea cuvântul. Un foșnet blând stârnește văzduhul de deasupra ca să-Mi vestească sosirea și intrarea în cetate și aștept să intru. Puterile cerești Îmi poartă trupul și tronul pe aripile slavei venirii Mele și e tot o minune această slavă deasupra meleagului român de mai bine de șaptezeci de ani, și iată, așez mereu în carte cuvânt de vestire și de pregătire de

serbare românească pe plaiul venirii Mele din vremea aceasta și Îmi grăbesc la lucru muncitorii acestei pregătiri, iar Eu, Domnul, vin cu cei din cer și umplu văzduhul și împart bucuria Mea, căci voi fi Mire și voi așeza zi de nuntă și voi împărți mângâiere dulce și-Mi voi îmbrățișa în cuvânt țara Mea de venire și pe fiii ei, care se vor aduna de prin toate laturile, și-Mi voi povesti în ziua aceea povestea Mea și a trâmbiței Mele și a poporului cuvântului Meu, născut din lucrarea Mea cu Verginica, copila de la Maluri, pe care am pregătit-o de mică pentru ca să poarte ea venirea Mea cuvânt pe pământ, slava Mea de la sfârșit de timp și biruința toată pe pământ și în cer, o, și de aceea Îmi tot vestesc această zi și-Mi fac loc cu ea pe pământ și îmbrac în slavă sătucul de la Maluri și sătenii lui, o, și trebuie mare pregătire pentru această zi de mângâiere și de bucurie sfântă între pământ și cer, și toate oștirile cerești stau cu priviri sfioase spre lucrul Meu de pe pământ cu poporul Meu cel mic, cu care-Mi pregătesc bucurie împărțită din destul, căci glasul Meu va mângâia și va împărți și va umple de iubire și de har pe cei ce se vor strânge sub slava Mea din ziua aceea, o, și drag Îmi este să-Mi tot vestesc acest dor și această serbare dulce a duhurilor, a sufletelor, a păsărilor, a florilor, a fiilor iubitori de slavă cerească în vremea aceasta a venirii Mele cuvânt pe pământ, și voi serba șaptezeci de ani de cuvânt pe pământul român și dulce va fi această veste și multă mângâiere va avea peste mulți, o, că nu pentru cei ce nu iubesc, nu pentru ei va fi această minune, ci numai pentru cei ce au iubirea în simțire și credința în iubire și dorul cel sfânt al mângâierii de sus peste pământ, iar cei cu piatră la inimă nu trag spre bucurii sfinte, de vreme ce necredința născută din duhul trufiei lor îi ține robi sub ea.

Intru în carte cu praznic sfânt de Florii și-Mi scriu cuvântul cel plin de amintiri, căci acum două mii de ani, purtându-Mă din loc în loc cu ucenicii și vestindu-le adevărul Ființei Mele de Fiu al Tatălui, se tot apropia trădarea și jertfa Mea pe cruce și-Mi pregăteam ucenicii pentru credință, pentru statornicie, pentru învierea Mea apoi și pentru suirea Mea iarăși la Tatăl și pentru iarăși întoarcerea Mea cu slavă împotriva necredinței de pe pământ vreme de două mii de ani, o, și Mă pregăteam să merg la praznic în Ierusalim, după ce l-am ridicat pe Lazăr din mormânt, și am luat un măgăruș tânăr și stând pe el mergeam spre oraș ca să împlinesc scriptura acelei vremi scrisă din vreme, când fiii Ierusalimului s-au bucurat o clipă de slava Mea din mijlocul lor cântându-Mi osanale și numindu-Mă cu nume mare, Împăratul lui Israel, ca apoi acea mulțime să-Mi ceară după câteva zile răstignirea pe cruce.

În ziua aceea de slavă toți cântau și se bucurau și-și împărțeau credință și nădejde și bucurii, o, și numai Eu plângeam, plângeam Ierusalimul. Mi-am oprit mersul o clipă, și, stând pe coasta orașului, priveam și plângeam cetatea și spuneam: *«Dacă ai fi cunoscut și tu în ziua aceasta lucrurile care puteau să-ți dea pacea, dar acum ele sunt ținute de ochii tăi, și vor veni peste tine zile când te vor împresura vrăjmașii și te vor strânge din toate părțile și nu vor lăsa în tine piatră pe piatră, pentru că n-ai cunoscut vremea când ai fost cercetată și de aceea vei rămâne pustie de Dumnezeu până când vei zice iarăși: Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului!»*

O, așa plâng și azi. Acum două mii de ani nu M-au primit mai-marii templului și s-au unit toți, Ana și Caiafa, Pilat și Irod, toți una în toți din Ierusalim pentru uciderea Mea, ca să cadă asupra lor sângele nevinovat care a curs pe pământ de la Abel până la Zaharia, de la prooroci și până la toți trimișii lui Dumnezeu, o, că n-au voit să fie ei copiii lui Dumnezeu și să stea sub ocrotire ca puii sub cloșcă.

Iată, acum tot la fel este. Nu se apleacă cei mari, nu se apleacă sub slava cuvântului Meu, nu se pot smeri ca să nu ajungă și aceștia ca aceia de acum două mii de ani, cărora le-au sărit mințile când au văzut pe Cel Care nu L-au primit din partea cerului și L-au tăgăduit ca să fie ei la putere, dar soarta i-a umilit prea greu pe toți, o, și n-aș mai vrea să fie așa și azi, și mereu i-am rugat pe cei de azi să nu se îndoiască în cuvântul Meu, să nu dea cu pietre în mersul Meu, o, și voi tot striga la ei din acest prag și îi voi tot aștepta să-și vină în fire, că tot ca acum două mii de ani sunt și azi, și tot la fel de necrezut și nebăgat în seamă sunt și azi, căci dorul de putere și de întâietate îi stăpânește pe toți cei care au gustat și tot gustă din aluatul trufiei și al lăcomiei și nimeni nu se îndură să-Mi facă loc să le grăiesc și să lucrez cu ei vremi mărețe ca în cer pe pământ, iar Eu rămân cu strigarea la ei ca în toată vremea de sub cer, după ce omul nu L-a mai iubit pe Dumnezeu cu viața lui, o, și de aceea numai suferințe vin și-și fac loc și cuprind sub ele fără de veste pe mulți, și Mă uit peste tot și aș vrea să împart pace și mângâiere multă și aș vrea să fie iubire, nu răutate, nu răzbunare, nu minciună, nu război și lacrimi pârâu, o, că e prea multă durere în inimi și multă disperare, și ce bine ar fi să fie aplecare în vreme de război, căci Eu am spus că dacă cineva îți cere haina dă-i și cămașa dacă așa vine câte o vreme, că oricum stai undeva pe pământ și ai peste tine pe cei ce stau mari peste oameni, și iată de unde vine lipsa de pace, căci din neaplecare vine, și este scris că dacă îți pleci capul rămâi cu el și rămâi.

O, nu toate ținuturile au merite sau alegere aparte din partea lui Dumnezeu, și oriunde ai fi și oricine ți-ar cere apleacă-te și trăiește-ți zilele, dar nu da loc la război, că iată, te prinde tăvălugul. Poporul cel de demult al alegerii lui Dumnezeu cădea adesea în robie din pricina neiubirii de Dumnezeu și a păcătuirii și se apleca fără de murmur, până ce striga el iarăși la cer și-i dăruiam eliberarea, dar acum numai arme se construiesc, iar diavolul urii se joacă cu ele pe deasupra capetelor oamenilor de pe pământ, o, și de ce, oare, de ce arde pământul și tot ce e pe el de la focul făcut de mâna omului? De ce se curmă fără milă vieți sub fierul fierbinte al răzbunării și al lăcomiei? De ce oamenii grăiesc între ei cu amenințare, cu răzbunare, cu arme de război? O, unde ești tu, pace rostită de gura Mea ca să fii între oameni?

Iată, strig plângând cu milă și spun: Pace vouă, celor ce aruncați cu moarte peste pământ! Veniți-vă în fire până nu împrăștiați prea multă jale, prea multe lacrimi care dor și ajung la cer! Căutați pacea, voi, care vă credeți în stare să secerați vieți și să nu vă doară ca pentru voi înșivă durerea pe care o împărțiți.

Iar voi, cei oropsiți, strigați la cer după ocrotire și învățați să vă rugați pentru înblânzirea celor care vă aduc dureri, căci viața cea trăită pentru Dumnezeu nu se mai vede între oameni și de aceea nu vine ocrotirea cea din cer la voi. Încă odată strig: Pace vouă! Pace între voi, cei ce vă războiți atât de nemilos, și mai degrabă aplecați-vă și aveți răbdare sub mâna cea care dă să vă supună, iar aplecarea aduce pacea! Amin.

E praznic de Florii pe pământ și în cer și dau să împart mângâiere și ramuri de mângâiere și aștept sărbătoarea grădinii de la Maluri și-Mi întăresc muncitorii cetății Mele și timpul e scump de tot, iar cei din poporul cuvântului Meu

care mai sprijină jertfa pentru gătirea grădinii au și ale lor de lucrat, au de arat, de semănat, au multe de făcut, și vin cum pot și ei, căci ei nu Mă au numai pe Mine cum Mă au cei din cetate, că mai au și pe ale lor și pe ai lor și pot mai puțin pentru Mine, mai cu picătica, dar voi, fii ai cetății care vine la vedere tot mai mult, voi Mă aveți numai pe Mine, iar de voi nu mai aveți vreme, și de aceea trebuie să puteți și mai mult ca până acum, o, și de aceea vă rog îngrijorat să nu vă luați după neputințele care dau să-și facă loc în trup și dați-le de la voi pentru Dumnezeu, fiilor. Nu lăsați să vă spună trupul că nu puteți, și trebuie să vă trezesc tot timpul gândul că se poate și că veți putea.

Dau să vă fac un strop de mustrare folositoare, fiilor. Nu cumva să vă lăsați spre somn, căci sunt dintre cei ce au plecat în lături că nu le ajungea vremea somnului și s-au dus să-și facă rost să doarmă mai mult și s-au dus văitându-se de somn, nu de lipsa Ființei Mele din ei, iar Mie Mi-a fost rușine în fața îngerilor și a diavolilor, atât de slab cum eram în unii din creștini hrăniți cu harul cuvântului Meu. Un ceas mai mult pentru somn nu-ți aduce, creștine, niciun bine, ba îți molesește și mai mult trupul, și spun aceasta că Mă doare de truda Mea ca să-Mi fac copii frumoși, după chipul și asemănarea lor cu Mine, fiilor. Creștinul trebuie să merite iubirea pe care și-o dorește de la Dumnezeu și de la frați, căci ea trebuie dăruită să-i fie, nu dorită.

Sunt două măsuri: ori ești îndumnezeit și de folos de pe pământ și până în cer în toată vremea ta de pe pământ, ori ești nimic și ești de partea ta, și acest nimic se dă mare pe sine și se iubește pe sine și nu pe Dumnezeu. Dacă ești supărăcios, morocănos, nemulțunmit, întunecat la inimă și la față, cârtitor, judecător, bârfitor, totul este de la duhul rău al iubirii de sine și se vede acest duh că este și lucrează pentru sine în creștin, și așa se vede că nu ești cu Dumnezeu în lucrarea vieții tale.

O, nu numai de mâinile voastre este nevoie, ci mai mult de duhul vostru, de locul Meu în voi, căci Eu sunt Cel ce pot, nu voi, Eu cu Duhul Meu, fiilor, căci trupul Îmi stă în taină, în nor Îmi stă de două mii de ani ca să pot fi pe pământ cu oamenii, și cu Tatăl în cer, fiilor.

Așadar gătim serbarea românească de la Maluri. E micuț sătușul, dar taina de pe vatra lui e mare până la cer fiilor, și fac chemare sfântă și spun: Veniți la nuntă, români! Hristos e Mire, iar voi nuntașii lângă poporul cuvântului Meu, poporul mireasă, cu care Mi-am gătit venirea Mea cuvânt pe pământ, și iată, pregătesc cu el serbare dulce după duhul și obiceiul românului, și voi vesti curând, curând ziua mângâierii Duhului Sfânt peste pământ, acasă la români, aici, într-un sătuț mic, în care Eu, Domnul, tainic am stat și am lucrat vreme de șaptezeci de ani cuvântul Meu peste pământ și cartea sa, și ne vom scrie cu această zi curând, curând și o vom vesti pentru cei ce se vor aduna, și duhul mângâierii își va împrăștia mireasma sa, și pe aripi de vânt va merge peste tot această mângâiere în ziua aceea sfântă, ziua cea așteptată de toate puterile cerești să vină și să se împartă cu slava sa peste pământ, slava Domnului și cuvântul Său pe meleagul neamului român, o, fiilor. Amin, amin, amin.

*31 martie/13 aprilie 2025*

## *Praznicul Învierii Domnului - Sfintele Paști*

*România, iatacul din care șaptezeci de ani răsare Soarele, Hristos-Cuvântul. Domnul va avea o rămășiță aleasă prin har (popor născut din cuvântul Lui). Domnul invită neamul român la sărbătoarea românească de la Maluri. Povață pentru despărțire de asemănarea cu lumea pentru creștin de la Domnul. Grădinița de la Maluri cu lucrători din cer și de pe pământ. Mulți vor căuta mângâierea cuvântului din cer și îl vor vesti.*

Cetele cerești, îngerii și sfinții așezați într-o frumusețe de măreață sărbătoare a cerului pe pământ sunt cu Mine aici, deasupra cetății cuvântului Meu, iar bucuria din ziua aceasta a celor din cer nu se poate cuprinde în cuvinte, ci doar cu duhul și doar cu inima și cu credința îi pătrunde pe cei din cer și pe cei de pe pământ care Mi-au stat aproape vreme de mulți ani pe meleagul român, și pe cei care-Mi stau acum sub slava cuvântului Meu, pe care îl așez pe acest meleag de șaptezeci de ani, începând cu duminica învierii Mele din anul 1955 când Mi-am început peste pământ trâmbițarea cuvântului Meu, și iată, am împlinit Scriptura venirii Mele în cuvânt de pregătire a unui popor atras de Tatăl Meu Savaot spre acest izvor de viață vie, de apă vie, o, și se cântă acum între cei din cer *„Hristos a înviat!”* ca și între cei de pe pământ, și-Mi aduc aminte că acum șaptezeci de ani acestea Mi-au fost primele cuvinte: *«Pace vouă! Hristos a înviat! Nu sunt în trup, ci sunt în Duh și am venit să-Mi culeg un popor și să-i grăiesc tainele cele pentru vremea aceasta și sunt Domnul Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu».*

O, ce mult, ce mult cuvânt am grăit în acest timp, și ce mult s-a scris de către cei ce veneau aproape ca să audă de la Dumnezeu, o, și ce mult grăiesc încă și acum, și este cuprins cuvântul în cartea sa!

E sărbătoarea cuvântului Meu pe vatra neamului român și pun masă de cuvânt pe vatra ta, țara Mea de azi. Ești țara venirii Mele a doua oară de la Tatăl pe pământ, și în tine Mi-am așezat iatacul, România Mea, și sunt Soarele Care răsare pe pământ, iar tu ești sălașul Meu și ies din tine ca un Mire și grăiesc peste popoare cuvântul lui Dumnezeu. O, pace ție în zi de sărbătoare de înviere și de aniversare a lui Hristos Cuvântul pe meleagul tău! Am cerul de sfinți și de îngeri cu Mine în văzduhul tău, dar ce credință îți trebuie ție să-ți împart și să ai și să primești pe Domnul tău! S-a umplut pământul și neamurile de pe el de hristoși mincinoși, care visează ca Adam să fie deasupra lui Dumnezeu și ca să fie primiți în numele Meu și să li se aplece lumea, dar le spun la aceștia că Eu, Domnul, când am zidit omul am făcut sfat între Mine și Tatăl să facem omul după chipul și asemănarea Noastră, și nu oricum să fie cel ce lucrează și grăiește în numele lui Dumnezeu, iar cei care nu seamănă cu Dumnezeu sunt hristoși mincinoși. Și de ce hristoși dacă sunt mincinoși? Pentru că aceștia vorbesc împărțind cuvântul lui Dumnezeu, dar inima și viața lor sunt din lume, iar cei ce vin de la Mine ies din lume cu viața și cu fața, ca să poată avea de la Mine ceea ce dau să împartă în numele Meu peste cei săraci de Dumnezeu și de credință pentru Dumnezeu.

Amin, amin zic tuturor celor ce dau de acest izvor de cuvânt: cine nu are cruce nu este de la Dumnezeu trimis nicăieri și merge cu minciuna lui și cad mulți în laț și scapă greu dacă mai scapă, dacă-și mai vin în fire, o, și de aceea sunt venit cuvânt pe pământ odată cu înmulțirea hristoșilor

mincinoși care culcă la pământ stelele cerului, creștinii cu care Eu, Domnul, luminez pe pământ între oameni și simt ei duhul credinței sfinte și înnoiesc lumea prin credință, nu prin vorbe fără putere în ele ca și cei ce le împart fără să le atingă cu vreun deget.

O, M-am dat la lucru pentru duhul învățăturii sfinte peste cei ce află cărarea cuvântului Meu, dar am în ziua aceasta mare, am de rostit binecuvântarea lui Dumnezeu și încununarea celor șaptezeci de ani de cuvântul lui Hristos pe plaiul neamului român, și această măreață binecuvântare va fi încununată cu înnoirea grădinii de la Maluri, pe piatra căreia Eu, Domnul Iisus Hristos, am coborât și am rostit cuvântul Meu cel de început prin trâmbița Mea, vasul pregătit de Mine încă din vremea prunciei ei ca să Mă poarte cu venirea Mea și să-Mi scriu pe pământ cuvântul și cartea lui și pe toți cei ce i-am avut la masă cu Mine și cu sfinții, și prin care a fost cules cuvântul și lucrarea lui și poporul martor al acestui timp, fiecare la vremea sa, la ceata sa, la lucrarea sa.

Binecuvintez și încununez această zi de praznic sfânt al învierii Mele și al cuvântului Meu și țara Mea de venire, întâia între popoare, întâia ca la începutul facerii când am scos din ape pământul și a fost ea creștetul pământului și are nume scris în Scripturi, țara strălucirii, că iată-Mă strălucind în ea prin cuvânt și prin harul Meu peste poporul cuvântului Meu cu care-Mi port pașii pe pământ până la margini, ca apoi să sfârșesc lucrul Meu, precum este scris, și să încep un nou început, o, că nu mai este în tine nimic ca în cer, țara Mea în care am stat la început și am zidit omul și grădina raiului și rochița cea mândră de pe trupul tău, harul Meu peste tine și dragostea Mea toată pentru tine și acum, ca să Mă port cu glasul cuvântului Meu prin tine, și apoi din tine peste pământ, o, și-Mi place că ești a Mea de la Tatăl și mulți în tine vor lăcrima că n-au cunoscut vremea Mea pe pământul tău și n-au înțeles strigarea Mea și școala înțelepciunii cerești pentru poporul tău, dar se va naște din cuvântul Meu un popor credincios care nu va mai cădea din har în mijlocul acestei vremi cu atâta rătăcire de Dumnezeu a oamenilor de pe pământ, că iată, totul s-a schimbat, toate merg spre nicăieri pe pământ, toate, și mari vor fi peste vremea aceasta cei care au aruncat de la ei stricarea omului acestei vremi pline de mascați ca să nu-i cunoști că sunt oameni, o, și voi avea o rămășiță aleasă prin har care va purta pe Dumnezeu trup și cuvânt, că Eu am plecat la Tatăl după înviere, dar n-am plecat până ce n-am lăsat trupul și sângele Meu de hrană pentru sfinți, pentru cei ce se sfințesc zi de zi ca să fie ei cu Mine, și Eu cu ei pe pământ și să rămână Dumnezeu cu o mână de fii așa cum a rămas Moise cu cei doi din Israel în vremea pieirii poporului rătăcit de la Dumnezeu, pierind el prin stricăciunea firii, așa cum și azi toți mor și pierd cărarea spre viață.

O, țara Mea, o, fii români, veniți și vedeți lucrările lui Dumnezeu! Cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Mele voi arăta vouă. Veniți la serbarea românească la Maluri, de unde Eu, Domnul, Mi-am început trâmbițarea cuvântului Meu acum șaptezeci de ani peste pământ! Fugiți de asemănarea cu lumea păgână, fugiți cât puteți dacă mai puteți fugi! Fugiți fuguța și ascundeți-vă în duhul cuvântului Meu, în asemănarea voastră cu Mine și cu sfinții ca să vă cunoască ai Mei dintre fiii lumii păgâne și să vă pot ocroti cu puterile cerești pe lângă voi tot timpul! O, ascultați-Mă așa cum Îl ascult Eu pe Tatăl, ca să fim frați și să am îndrăzneală la Tatăl pentru voi, căci vremea vopsită culcă la pământ pe mulți dintre voi dacă nu vegheați, dacă vă clătinați de pe un picior pe altul. Vegheați împreună cu Mine, lucrați împreună cu Mine când vedeți furtuni pe pământ. Fie-vă dragă și dulce lucrarea cuvântului Meu cu voi, și a voastră cu Mine apoi!

Se cântă acum pe pământ cântarea învierii Mele și se cântă și în cer, se cântă: *„Hristos a înviat!”* Se clatină și se cutremură iadul, de două mii de ani se clatină și se tânguiește duhul iadului amenințat prin cântarea aceasta. Cântați cu credință, voi, creștinii, cântați, ca păsările cerului cântați lui Dumnezeu, nu duhului iadului, căci distracția duhului lui satana se sfârșește cu durere grea adusă de duhul minciunii, care a îmbrăcat totul în făgăduințe mincinoase și în închipuiri vremelnice și fără de viitor, dar dragostea cea de la Dumnezeu nu piere, nu cade niciodată din lucrul său cel veșnic, căci dragostea e veșnică, e ca Dumnezeu, iar Eu vorbesc de dragostea care nu cade, și prin care nimeni nu cade, ci, din contra, ea arată drumul spre rai, spre cele pregătite de Dumnezeu pentru fiii iubirii Lui, pentru adevărații fii ai lui Dumnezeu pe pământ între oameni, și fericiți se simt și sunt cei care-L vestesc pe Domnul și lucrările Lui și făgăduințele fericirii Lui pentru cei rămași cu El și în iubirea Lui, care nu se găsește în lume și cu fiii lumii, căci lumea e plină de idoli și de plăceri ucigașe, iar otrava ei merge la inima omului și o trage spre minciună și spre tărâmul morții, unde femeia s-a făcut bărbat, iar bărbatul femeie, și toate acestea ieșite din iad, și nimeni nu va mai rămâne de partea vieții, decât cei ce rămân întru iubirea Mea în vremea aceasta de sfârșit de lume păgână, schimonosită la față și la faptă, până ce nu va mai avea ce culege din acest foc care mistuie totul și care sfârșește lumea care piere, așa cum a pierit poporul de demult al Domnului prin pustiul cel plin de dor de păcat și de moartea cea de la păcat, dar Dumnezeu și cei iubiți ai Săi vor birui și vor deschide harului și binecuvântării cerești care vor așeza pe pământ împărăția înnoită, promisă de Mine că va veni față în față cu lumea care dă să schimbe totul în blestem și în pustiu.

E zi de cântare de înviere și tremură duhul iadului. Se zguduie încuietorile iadului când aude satana vestea Mea cea mare, sărbătoarea românească de la Maluri, și care are lucrători din cer pentru gătirea ei, alături de muncitorii Mei din cetatea cuvântului Meu și dintre cei ce iubesc ca Dumnezeu pe pământ ca și în cer, și trebuie chemată să vină această împlinire.

Te iau în îmbrățișarea Mea, o, țara Mea de venire. Pace ție! Hristos a înviat! Îți grăiesc din mijlocul poporului cuvântului Meu. Te cuprind în cuvânt mai mult ca oricând, și de șaptezeci de ani se scrie pe meleagul tău cuvântul lui Dumnezeu și va veni o vreme când mulți, mulți de pe pământ vor căuta după această mângâiere spre alinarea ranelor lor și vor vesti pe Domnul, Cel ce vine pe pământ cuvânt în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și este fără de sfârșit acest izvor mângâietor, cuvântul Meu peste pământ pe vatra neamului român, șaptezeci de ani ai lui Iisus Hristos Cuvântul cu oamenii pe pământ. Amin, amin, amin.

*7/20 aprilie 2025*